

dirilis saati

SOSYAL VE KÜLTÜREL
GENÇLİK DERGİSİ

tevhibi gerçekliğin ışığında

BAHAR 2024 / SAYI: 101

Amasız ve Fakatsız!

İsrail'le Ticari ve
Diplomatik İlişkilere Son!

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adı ile...

Diriliş Saati Dergisi olarak yeni bir sayı ile daha siz değerli okuyucularımız ile buluşmanın sevinçini yaşıyoruz. Bir mektep olarak gördüğümüz Diriliş Saati'nin her sayısı bizim için çok kıymetli, her sayı ciddi bir emek, ciddi bir özverinin sonucu olarak karşımıza çıkıyor.

101. sayımızı elimizde tuttuğumuz şu vasatta, 8 ayı aşkın süredir Gazze'de devam eden ve Filistin Direnişi tarafından her gün yeni bir mücadele ağıyla örülen "Aksa Tufanı" operasyonunun zaferle sonuçlanacağına dair en ufak bir şüphe taşımıyoruz. Bu itibarla biz de bu sayımızın dosya konusunu "Amasız ve Fakatsız olarak İsrail'e ticari ve diplomatik ilişkiye son!" olarak belirlemenin isabetli olacağına kanaat getirdik.

Ticari ve diplomatik ilişkiler üst başlığıyla elimizde tuttuğumuz bu sayımızda, Nato'nun kuruluş amacı, Türkiye'nin Nato üyeliği, İncirlik ve Kürecik üslerinin misyonu ve kapatılmasının vurgulanması, Güney Afrika ülkelerinin diplomatik ilişkileri kesmede gösterdiği irade, Türkiye'nin İsrail'e ihracat oranları ve Nato'dan çıkmamız halinde halk olarak hangi bedelleri ödemeyi göze alabileceğimize dair birçok meseleyi ele almayı

gayret ettik.

Dosya konumuzun Filistin olması münasebeti ile de 100. Sayımızda Filistin Direniş hattından çok önemli bir isim olan Filistin İslami Cihad Hareketi Uluslararası İlişkiler Başkanı İhsan Ataya Beyefendi ile gerçekleştirdiğimiz röportajın da devamını bu sayımızda yayımlama imkanı bulduk.

Dosya konumuzun yanı sıra yine bu sayımızda gündem, deneme, şiir, hikaye ve kitap tahlili gibi birçok alanı kapsayan yazılarımıza da yer verdik. Yeni Kalem başlığı ile her yeni sayıda dergimizin yazar kadrosuna yeni isimleri katmanın çabası ve ümidi içerisindeyiz. Bu itibarla Diriliş Saati Dergisi'nin kapısı okumaya ve yazmaya gönüllü olan herkese açıktır.

Yazımızın sonunda Diriliş Saati Dergisi olarak her zaman ve koşulda Filistin direnişinin yanında amasız ve fakatsız bir şekilde durduğumuzu bir kez daha yineleyerek, bu mücadelenin günün sonunda Filistin topraklarının her karışının özgürleşmesi ile sonuçlanacağına dair şüphe taşımadığımızın altını çizmek istiyoruz.

Nehirden Denize Özgür Filistin...

içindekiler

RÖPORTAJ

FİLİSTİN İSLAMİ CİHAD
HAREKETİ İLE AKSA TUFANI
ÜZERİNE (2. BÖLÜM)

4

GÜNDEM

CUMHURBAŞKANI ERDOĞAN
SAMİMİ İŞE TROLLERİ
SUSTURMALIDIR!

MUSA DUMAN

7

DOSYA

HALA HAREKETE
GEÇMEYECEK MİYİZ?

HABİL AKSOY

10

DOSYA

ÖLÜMÜ ÖLDÜRENLER

HATİCE BETÜL GÜRLER

12

DOSYA

SÖYLEMDEKİ CESARET,
EYLEMDEKİ İHANET!

MÜCAHİD GACAL

15

DOSYA

ASHAB-I SEBT VE GAZZE

SENA GÜRLER

22

DOSYA

BEDEL ÖDEMeye HAZIR MIYIZ ?

ZEYNEP KIZILÇINAR

26

HİKAYE

HALKIN SESİ!

HABİBE AVCI

34

ŞİİR

FİLİSTİN'E...

ELİF BURCU GÜRLER

38

FİLİSTİN İSLAMİ CİHAD HAREKETİ İLE AKSA TUFANI ÜZERİNE (2. BÖLÜM)

100. sayımızda da Filistin Direnişi'nin önemli isimlerinden Filistin İslami Cihad Hareketi Uluslararası İlişkiler Başkanı İhsan Ataya ile 7 Ekim ile başlayan sürece ve yansımalarına dair röportajımızın ilk kısmını yayımlamıştık. Bu sayımızda da Sn. İhsan Ataya ile gerçekleştirdiğimiz röportajın ikinci kısmını okuyucularımızın istifadesine sunuyoruz:

Diriliş Saati: İslam Alemi 7 Ekim'i doğru okuyabildi mi? İslam dünyasının 7 Ekim'e dair yaklaşımlarını

nasıl yorumluyorsunuz?

İhsan Ataya: 7 Ekim ile Aksa Tufanı operasyonunun başarılı olmasıyla beraber Siyonist düşman dünya kamuoyunu yanıltmak, gerçekleri örtbas etmek ve direnişi yıpratmak amacıyla ivedilikle harekete geçti. Maalesef bu noktada İslam dünyasına gelince, İslam dünyası Gazze'ye ve Batı Şeria'ya yönelik Siyonist saldırganlığı durdurma iradesi gösteremedi. Şüphesiz ki bu hunharca saldırıları yöneten başta ABD, İngiltere ve Batılı dostlarıdır.

Üstelik Filistin'de uygulanan ve uygulanmaya devam eden vahşi suçlar ve kitlesel katliamlar bazı Arap devletlerinin İsrail'le normalleşme serüveni ile suç ortaklığına dönüşmüştür. Siyonist düşman ve destekçilerinin bağlı olduklarını iddia ettikleri tüm yasalar, kanunlar ve uluslararası sözleşmeleri sadece ve sadece sömürge çıkarları uğruna istismar aparatından ibarettir.

Diriliş Saati: Filistin Direnişi ile Filistin dışındaki topraklarda bulunan direniş grupları ile olan beraberliği

nasıl yorumlarsınız? Bu bağlamda Kudüs'ün özgürlüğünün ümmetin özgürlüğünden geçtiğine dair yaklaşım doğru mu?

İhsan Ataya: İslam Ümmeti'nin birliği zaferin yegane anahtarıdır. Bunun yanı sıra direniş güçlerinin birlikteliği kuvvetinin anahtarıdır. Bu sebeple Siyonist düşman İslam ümmetinin bileşenleri arasında nifak tohumları ekmek için mevcut her yolu deniyor. Dolayısıyla Siyonist düşmanın ümmeti parçalamak için türlü oyunlar kurduğunu görüyoruz. Çünkü düşman; Kudüs'ün, Filistin'in ve bütün bölgenin Siyonist işgalden ve batı sömürgesinden kurtuluşunun tek yolunun özgür halkların ve İslam ümmetinin birliğinde olduğunu çok iyi biliyor.

Şunun altını net bir biçimde çizmeliyiz ki Filistin direnişini birleştiren en önemli faktör işgale karşı direniştir. Hiç şüphe yok ki Filistin halkı Siyonist İsrail'in yıllardır de-

vam eden saldırganlığına karşı her zaman direniş seçeneğinin etrafında cem olmuştur. Bu itibarla düşman bütün medya kuruluşlarını ve paralı taşeronlarını kullanarak gece gündüz Filistinlilerin içinde ayrılıklar olduğu yalanını ortaya atıyor. Siyonist İsrail ile müzakere yürütülebileceğine ve düşman ile bir arada yaşama ihtimaline inananların karşısında direnişin silahı çok daha büyük bir önem kazanıyor. Siyonist düşmanın ümmeti aldatmasına ve direnişin azmini kirmasına asla izin vermeyeceğiz.

Diriliş Saati: Filistin Direnişi bütün dünyada Siyonist işgale karşı ortaya koyduğu direniş ile yankı buluyor. Bu bağlamda dünyanın farklı bölgelerindeki Müslüman gençlere mesajınız nedir?

İhsan Ataya: Gençlere açık ve net mesajım şudur:

Ülkenizin zenginliklerini yağma-

layan işgalcilerin sizi aldatmasına ve sizi asıl davanız olan Filistin ve Mescid-i Aksa'nın özgürleşmesi davanızdan uzaklaştırmasına izin vermeyin.

Siz bu ümmetin geleceğisiniz. Dünyayı değiştirmeye çabalayın. Sizler muazzam bir farkındalığa, iradeye ve enerjiye sahipsiniz. Sizler yaratıcı zekanızla en kötü niyetli düşmanlarla dahi yüzleşebilirsiniz.

Gençler! Düşmanın şeytani planlarını deşifre edin, onların oyunlarını boşa çıkarın ve saldırgan hedeflerine ulaşmalarına izin vermeyin.

Zihinlerinizi hedef alan entelektüel istilayla muhakkak yüzleşin. Düşmanlarınıza iktisadi sahada elem verici darbeler vurabilirsiniz. Başka sahalarda da aynı şekilde. Bu noktada sosyal medyadan, üniversite, enstitü, okul ve kulüplerdeki ilişkilerinizi mutlak manada harekete geçirin. Asla ve asla za-

manınızı boşa harcamayın. Çünkü düşman bize karşı yürüttüğü savaşta sizlerin saf dışı kalmanızı istiyor. Sizler düşmana karşı zafer elde etmede ve düşmanı ezici bir yenilgiye uğratmada direnişin dayandığı ümmetin yegane parçasısınız.

Diriliş Saati: Birçok Avrupa ülkesinde geniş halk kitlelerinin Filistin için meydanları doldurduğunu izliyoruz. Bununla beraber Avrupa halkları büyük oranda Filistin'i destekliyor. Bu durumu nasıl yorumluyorsunuz?

İhsan Ataya: Gazze'ye yönelik Amerikan-İngiliz-Batı Siyonist saldırısı sırasındaki acımasız Siyonist katliamların reddedilmesi ve Avrupa hükümetlerinin bu saldırıya desteğini protesto etmek amacıyla Avrupa'nın birçok kentinde meydanları dolduran kalabalıklar bazı Avrupalı liderlerin geri adım atması noktasında belirleyici bir rol oynadı. Avrupa halklarının Gazze ile dayanışma bağlamında meydan-

lara akın etmesi, Gazze'de cinayet, imha ve zorla yerinden edilmeye hedef alınan Filistin halkıyla dayanışma konusunda tarihi bir adım olmuştur. Bütün komplo ve tuzaklara rağmen uzun bir aradan sonra Filistin ve Gazze'nin sesi yükselmiştir.

Diriliş Saati: Aksa Tufanı sonrasında sizce Siyonist düşman ile bazı Arap ülkeleri arasındaki normalleşme süreci sona erdi mi? Arap ülkelerinden nihai bir boykot görmemiz mümkün mü? Son olarak Arap liderlerine mesajınız nedir?

İhsan Ataya: Aksa Tufanı operasyonu, işgalci yapı ile bazı Arap ülkeleri arasındaki normalleşme adımlarının hızlanmasını engelledi ve bazı resmi yetkililerin de dile getirdiği gibi Aksa Tufanı operasyonunun işgal rejiminin kırılma noktasına ulaşmasını engelledi. Arap rejimleri İsrail'den güç alabileceğini düşündü. Sonra kendisini, sağ sa-

lim çıkamayacağı derin bir uçuruma düşmüş halde gördü.

Filistin halkı kendisini üzgün hissediyor, zira Siyonist rejim ile normalleşen Arap ülkelerinin 7 Ekim'den bu yana ilişkilerini henüz koparmadığını, dahası Gazze ve Batı Şeria'ya yönelik Siyonist saldırılarını dahi kınamayı başaramadıklarını gördü. Çocukları ve kadınları acımasızca şehit eden vahşi çetelerle normal ilişkilerini sürdürüyorlar.

Hala Filistin'den uzak duran Arap ülkelerine mesajımız köklerine ve özlerine dönmeleridir. Arap ve İslam ümmetinin düşmanlarıyla ilişkilerini yeniden gözden geçirerek Gazze'de ve Batı Şeria'da yok edilen Filistin halkının yanında cesur ve onurlu pozisyonlar almalıdırlar. Ve son olarak Filistin'in kutsallarına saldıran işgalci siyonistleri ve ortaklarını ülkelerinden kovmaktadır.

CUMHURBAŞKANI ERDOĞAN SAMİMİ İSE TROLLERİ SUSTURMALIDIR!

MUSA DUMAN

Ak Parti'nin Türkiye Müslümanlarına en önemli kazığı "trol mantığı" oldu. Her türlü eleştiriye montaj, şantaj vb. yöntemlerle karalamak ve itibarsızlaştırma yoluna gitmek bir parti teamülü-

ne dönüştü. Bunun sonuç vermediği son olarak yerel seçimlerde net bir şekilde ortaya çıktı.

Trol mantığının en önemli yansımalarından biri de Filistin konusunda somut

adım isteyen geniş kitlelere yönelik saldırılarda yaşandı.

İsrail'in soykırım saldırılarından caydırılması bağlamında hayatiyet kazanan İsrail'le ticaret mevzuu,

geniş kitlelerce seslendirilip ülke gündemine oturunca kadar iktidara yakın troller tarafından inkar edildi. Sonraki aşamalarda ise "Devlet yapmıyor, özel sektör yapıyor" ve "Malları İsrail'e değil, Filistin'e gidiyor" gibi argümanlarla geçirilmeye çalışıldı. Ak Parti adına sosyal medyada ve televizyon kanallarında boy gösterenler hakaretler eşliğinde taarruza geçtiler. İktidara yakın gazete ve televizyonlar bu konuyla ilgili yüzlerce yandaş habere imza attılar.

Bütün bu süreçlerde Cumhurbaşkanı Erdoğan sessiz kaldı, ağzını bıçak açmadı. Köşesinden izlemeyi tercih etti. Çıkıp demedi ki "Haklısınız bu konuda elimizden gelen bir adım varsa atacağız."

Ne zaman ki, kitlelerin basıncı dayanılmaz bir noktaya geldi ve İsrail'le ticaret yerel seçimlerde Yeniden Refah'a kayan oyların ve kararsızların sebebi olarak işaret edildi, işte o zaman göğsünü kabartarak önce ticareti kısıtladıklarını, bilahare ticareti tümünden kes-

tiklerini ilan etti.

Trollerin sosyal medya kullarlarında, televizyon ve gazetelerde ettikleri onca hakaret ise yanlarına kar kaldı! İftiralar ve yalanlar havada asılı kaldı.

Yine, aynı meyanda Filistin direnişine doğrudan destek veren aktörler komplo teorileriyle mahkum edilirken Cumhurbaşkanı Erdoğan "gecikmeli adalet" kabilinden 3 gün sonra çıkış yaptı ve "İsrail'e ses çıkarmayanlar, İran'ı kınama yarışına girdi" dedi.

İran'ın İsrail'e saldırısından sonraki üç gün boyunca Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın yakından bildiği tüm gerçekler troller tarafından ters yüz edildi. Üstelik uzun aradan sonra iktidar yanlısı troller ile FE-TÖ'cü troller aynı noktada buluştu. Cumhurbaşkanı Erdoğan da çok iyi biliyordu: İran, Filistin davasında Hamas'ın askeri açıdan tek destekçisiydi. 30 senedir Hamas'a silah ve parayı tedarik eden İran'dı. Sırf bu sebepten ekonomik açıdan devasa bir abluka altındaydı. Bütün bu gerçekleri bilmesine rağmen "diplomatik kıskançlık" mıydı üç gün boyunca dilleri "lal" kılan? Bir telefon açıp "Adamlar bizim yapamadığımızı yapıyor, kesin sesinizi!" dese İslam kardeşliği adına hanesine bir değil, bin puan yazdırmaz mıydı?

Nitekim buna gücü de vardı! Adam mı yoktu bu konuları adilane ve objektif yorumlayacak? Ak Parti kanadında Muharrem Coşkunlar, Salih Tunalı, Vahdettin İnceler, Selahaddin Eş'ler varken meydan yalanları bile eskimiş trollere mi kalmıştı?

Ak Parti iktidarının Filistin politikasını elbette Suud, BAE, Ürdün gibi gönüllü kölelerin politikalarıyla eşitlememiz adil değil. Gerek

Hamas'a para trafiğine göz yumulması, gerekse ülke içi Mossad operasyonları buna izin vermez. Ancak Filistin politikasının makul ve tutarlı bir seviyeye gelmesi için İsrail'i soykırımdan caydıracak her türlü enstrümanın kullanılması ve direniş aktörlerine doğrudan veya dolaylı destek verilmesi şarttır.

Bu bağlamda kamuoyunda oluşan talep ve beklentileri, söylem ve eylemleri yalan ve tezviratlarla bastırmak tam bir cambazlığa

girer ve ahlaksızlığın dik alasıdır. Haklı propagandaları bastırmak için efor sarf edileceğine, "Filistin davası için dişe dokunur hangi icraatları yapabiliriz?" sorusu üzerine kafa patlatmak çok daha anlamlı olacaktır.

Kendi ailesiyle ilgili çıkan haberlere bir telefonla müdahale etme gücüne sahip olan Cumhurbaşkanı Erdoğan'dan aynı hassasiyeti burada da bekliyoruz. Bu bir samimiyet testidir! Ves-salam...

HALA HAREKETE GEÇMEYECEK MİYİZ?

HABİL AKSOY

7 Ekim 2023 tarihi dünya tarihi açısından çok önemli bir tarihi dönem olarak kayıtlara geçecektir hiç şüphesiz. Kassam Tugayları tarafından ansızın işgal topraklarına düzenlenen eşzamanlı operasyon ile birçok Siyonist esir alınırken şanlı bir mücadelenin başlangıcının imzası atılmıştır. 7 Ekim tarihinden bugüne 8 ayı aşkın süredir devam eden mücadelede Kudüs'ün özgürlüğü ve işgal zindanlarındaki Filistinli esirlerin hürriyetine kavuşması için binlerce şehit verildi. Bu yol öyle bir yol ki şehitler o kutlu güne bir muştı oluyor. 7 Ekim tarihi itibarı ile başlayan mücadele bütün dünyada farklı yankılara sebep oldu. Öyle ki Avrupa'nın birçok şehrinde kitlesel eylemler ile Gazze'deki soykırıma dikkat çekilerek Siyonist İsrail'in bir terör rejimi

olduğu ortaya konmuştur. Bugün Amerika'nın birçok üniversitesinde Gazze için eylemler düzenleniyorsa bugünlerin tohumları 7 Ekim tarihinde atıldı. Hamas tarafından başlatılan mücadelenin tarihi yansımaları belki de uzun vadede daha iyi anlaşılacaktır. İnanıyorum ki 7 Ekim ile başlatılan mücadele günü geldiğinde birçok teze konu olacak, üzerine üniversitelerde dersler okutulacak bir mücadeledir. Hiç şüphesiz Kudüs'ün özgürlüğüne doğru giden bu yolun planlayıcısı Hamas liderlerinden Yahya Sinvar ve Kassam Tugayları Komutanı Muhammed ed-Dayf'tir. İnanıyorum ki direniş güçleri 8 ayı aşan bu sürecin ardından günbegün gücüne güç katarak yoluna devam etmektedir. Filistin'den Yemen'e, Yemen'den Lübnan'a, Lübnan'dan

Irak'a uzanan bu direniş hattı günün sonunda Allah'ın da vaadi olduğu üzere zafer tacını giyecektir. O gün geldiğinde ise Siyonist İsrail'e sırtını dayayan herkesin zellileceği, tarihin çöplüğüne atıldığı gün olacaktır. Direniş dün nerede duruyorsa bugün de ve dahi yarın da aynı yerde duracaktır. Şüphesiz ki durduğumuz yer nehirden denize Filistin'in özgürlüğüdür.

Yazımın başında tarihi günlerden geçtiğimizi ifade etmiştik. İşte bu tarihi günlerden bir tanesi de Güney Afrika Cumhuriyeti'nin, "Gazze'deki Filistin halkına soykırım yaptığı" gerekçesiyle Siyonist İsrail hakkında Uluslararası Adalet Divanı'nda dava açmasıdır. Bu davanın sonucu ne olursa olsun Siyonist rejim ve destekçileri karşısında

atılmış cesurca ve büyük bir adımdır. Zira son olarak Uluslararası Adalet Divanı, Lahey’de Güney Afrika Cumhuriyeti’nin İsrail aleyhine açtığı “soykırım” davasında ihtiyati tedbir talebine ilişkin kararını açıkladı. Uluslararası Adalet Divanı, İsrail’in Soykırım Sözleşmesi çerçevesindeki yükümlülüklerinin bazılarını ihlal ettiğine ilişkin ihtiyati tedbir kararı almaya yetkisi olduğuna hükmetti.

Hukuki alanda bu gelişmeler yaşanırken İsrail’in Gazze’de devam eden saldırıları nedeniyle bazı ülkeler diplomatik düzeyde adım atma yoluna gitti. Bolivya, İsrail ile diplomatik ilişkilerini kesen ilk ülke oldu. En az 8 ülkede İsrail’deki büyükelçilerini geri çağırdı.

Bolivya Dışişleri Bakan Yardımcısı Freddy Mamani, 31 Ekim’de yaptığı açıklamada hükümetin “İsrail’in Gazze Şeridi’ndeki saldırgan ve orantısız askeri saldırısını reddetmek ve kınamak için” ilişkileri kesme kararı aldığını söyledi.

Mamani, temel ihtiyaçların Gazze’ye girişini engelleyen İsrail’in ablukasına son verilmesini istediklerini söyledi.

Ateşkes çağrısı yapan Bolivya, İsrail’in abluka altında tuttuğu Gazze Şeridi’ne yardım göndereceğini de açıkladı.

İsrail Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Lior Haiat, Bolivya’yı “ Hamas terör örgütünün yanında durup, teröre teslim olmakla” suçladı.

Bolivya Devlet Başkanı Luis Arce, 31 Ekim’de Filistin’in Bolivya Büyükelçisi Mahmud Elalwani ile görüşükten sonra İsrail’in Gazze’deki eylemlerini “savaş suçu” olarak nitelendirdi.

Şili ve Kolombiya da Bolivya ile aynı gün yaptıkları duyuruyla İsrail’deki büyükelçilerini geri çağırdık-

larını açıkladı.

Şili Devlet Başkanı Gabriel Boric, “İsrail’in Gazze Şeridi’nde insani alanda uluslararası hukuku ihlal etmesinin” kabul edilemeyeceğini, ülkesinin bu nedenle Tel Aviv’deki büyükelçisini istişarelerde bulmak üzere geri çağırdığını söyledi.

Boric, sosyal medya hesabından paylaştığı mesajda, “Şili, Gazze’deki Filistinli sivil nüfusa yönelik toplu cezalandırma halini alan bu askeri operasyonları şiddetle kınıyor ve büyük bir endişeyle gözlemliyor” diye yazdı.

Dünyada Siyonist İsrail’in soykırma varan barbarlığının karşısında girişimler devam ederken Türkiye’de iktidar maalesef 7 ay boyunca Gazze’de binlerce insan acımasızca şehit edilirken İsrail ile devam eden ticareti dahi sonlandırmadı. Gelin görün ki aylardır Türkiye’nin birçok ilinde “İsrail’le ticaret Filistin’e ihanettir” başlığıyla devam eden eylemler sonucunda hükümet yetkileri savaşın 8. ayında İsrail’le devam eden ticareti durdurma kararı aldı... Bu gelişme Siyonist İsrail’in köşeye sıkıştırılması anlamında kesinlikle anlamlı bir gelişme. Ancak Gazze’de mesele artık varlık yokluk meselesi haline gelmişken

İsrail’le diplomatik ilişkilerin kesilmesi ve İncirlik ve Kürecik üslerinin kapatılması da bir seçenek değil zorunluluk halini almıştır. Gazze’de bunca şey olurken yıllarca Gazze için haykırmaktan vazgeçmeyeceğiz diyen Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın inisiyatif alması ve herşey için çok geç kalındığında bir takım adımların atılması da ciddi soru işaretlerini beraberinde taşımaktadır. Açık ve net bir şekilde şunu sormamız gerekiyor: Türkiye’deki Ak Parti iktidarı Gazze tamamen düştükten, kutsallarımız çiğnendikten sonra mı diplomatik ilişkileri keserek İncirlik ve Kürecik üslerine kilit vuracaktır. Eğer bedel ödemekten bahsedeceksek Gazze aylardır bunca bedeli öderken, direniş güçleri aylardır aç ve susuz olarak hala ellerini tetikten çekmemişken bizim için hala bedel ödeme vakti gelmedi mi?

Bu itibarla Türkiye Cumhuriyeti her anlamıyla gereken adımları atınca ya dek meydanlardan ayrılmaya çağız. Gün varlık yokluk günüdür.

Sloganımız bellidir:

Nehirden Denize Özgür Filistin!

ÖLÜMÜ ÖLDÜRENLER

HATİCE BETÜL GÜRLER

"La ilahe illallah! Şهادeti söyle anneciğim, Allah duanı işitiyor. La ilahe illallah, de. Yüreğin selamete ersin anneciğim. Allah bize yeter, o ne güzel vekildir. Ey Allah'ım senin hükmüne itirazımız yoktur. Allah'ım razı olana dek sana hamd olsun. Ve bizden razı olursan sana hamd olsun! Rızandan sonra da sana hamd olsun! Selamete eresin anneciğim!" Bu sözler, kollarında kanlar içinde yatan oğlunun, son nefesini "Allah!" diyerek vermesi için çırpınan bir annenin sözleri. Bu sözler, teslimiyeti sadece dilinde değil yüreğinde olan bir kadının sözleri...

Yıllardır Ramazan aylarında Mescid-i Akşa'ya yapılan baskınlarla kısa süreli bölünen uykumuz, esen Ekim rüzgarlarıyla bir hayli açıldı. Unutulmaya yüz tutmuş kavramlar, Filistin halkının mukavemetiyle sadece Müslümanların değil tüm dünyanın zihnine bir çivi gibi mihlandı. Her şey olup bittikten sonra bir teselli gibi gördüğümüz şهادet kavramı tekrar anlam kazandı. Her eylemde, her buluşmada atılan cenk, cihad, şهادet naralarımızın cılızlığını, Filistinli bir çocuğun şهادetinin, Müslüman olmayan kesimlerin dahi kalplerini yeshertmesiyle anladık.

O halde böylesine mühim bir kavramın manasını irdelemek üzerimize borçtur. "Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve rasulühü" "Şahitlik ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur ve yine şahitlik ederim ki Muhammed O'nun kulu ve rasulüdür." Bundan 1413 yıl önce Rasulullah Mekke halkını İslam'a davet ettiğinde, bir avuç insan dışındakilerin şهادet getirmemesinin sebebi neydi? O müşrikler dahi şهادetin manasını bizlerden daha çok fark etmiş olmalı ki var olan düzenlerin değişmemesi adına büyük bir tepki göstermişlerdi. Bir yandan şهادeti kavrayan o güzide insanlar kızgın Mekke güneşinin altında 'Ehad' diyerek bu uğurda canlarını vermiş, şehid (şahid) olmuşlardı. Onlar imanının sorumluluğunu üstlenmiş, şartlara ve imkanlara bel bağlamadan zulme başkaldırmışlardı. Çünkü onlar şهادetin bir son değil bir başlangıç olduğunu bilen bir nesildi. Onlar şهادete mecbur kalan değil şهادeti arzulayan bir nesildi. Uhud'da Allah yolunun fedaisi Abdullah bin Cahş şهادet aşkıyla Rabbine şöyle dua etmişti: "Allah'ım, biraz sonra savaş başlayacak, kelleler verilecek, kelleler alınacak. Senin adına bu meydanda kılıçlar kullanılacak. Sen benim

karşıma güçlü bir düşman askeri çıkar, o benimle savaşsın ben de onunla savaşayım. Sonra o beni öldürsün. Sonra benim kulaklarımı kessin, burnumu kessin, dudaklarımı kessin. Ben uzuvları paramparça olmuş bir halde karşıma geleyim. Sen beni o halde görürce bana sor: "Ey Abdullah ne yaptın bu uzuvlarını?" Ben de diyeyim ki: "Onları senin adına kurban verdim, sen de benim bu kurbanlarımı kabul et." Ve aşkla yapılan bu duayı Rabbimiz kabul etmiş. Abdullah bin Cahş'a duasındaki gibi bir şهادet nasip olmuştur. Rasulullah (SAV) şehid olan kimselerin cennetteki mükafatlarıyla ilgili şöyle buyurmuştur: "Cennete giden hiç kimse, yeniden dünyaya dönmeyi ve dünyalık adına herhangi bir şeyin kendisi için olmasını istemez. Şehit olan kimse bunun dışındadır. O, gördüğü o büyük mükâfattan ötürü, on defa daha (Allah yolunda) ölmek için dünyaya dönmeyi temenni eder / arzu eder." (Buhari, Cihad, 21; Müslim, İmaret, 109-1877)

Dönüp yeniçağın Müslümanları olarak kendimize baktığımızda şهادet aşkıyla yanan, imanının sorumluluğunu üslenmiş o bir avuç insanın, Filistinli mistazafılardan başkası olmadığını görüyoruz. Ve Ali Şeriatî'nin

deyimiyle, Sorumluluğun, güç ve imkandan değil, bilinç ve imandan doğduğunu anlıyoruz. Bugün Filistin'deki bir anne çocuklarını şehid olmaları için yetiştiriyor, Filistin'deki bir baba ailesi açlıkla boğuşsa da direniş topraklarını terk etmiyor. Onların bu şehadete olan aşkını, Rablerine olan güvenini kalpsiz beden-

ler elbette ki anlayamayacaklardır.

Bugün, yazılan bir tarihin mürekkebindeyiz. Yıllar sonra dönüp baktığımızda Hüseyinleri de göreceğiz, Yezidleri de, Hüseyin'in arkasında durmayanları da. "Müslümanlar ancak kardeşler." ayetine iman ettiğimizi söyler-

ken argümanlarımız ne yazık ki sadece Siyonistleri destekliyor. Dövizin yükselmesine olan korkumuz, mahşer gününde hesap verecek olma korkumuzu ne yazık ki bastırmış durumda... Her Müslüman bir kova su dökse İsrail'i sel alır metaforunda; değil bir kova suyu, bir avuç duayı bile çok görüyoruz.

Ne yazık ki dünyaya iyice dalıp boğulmaya başlayan bizler, Filistin direnişinin çarpık güç dengesi nedeniyle başarısızlıkla sonuçlanacağı düşünüyoruz. Zihinlerimiz emperyalist argümanlarla öylesine dolu ki hiç şüphesiz Kerbela olayına da baksak aynı başarısızlığı (!) göreceğiz. O gün 10 Muharrem'de Yezid'in binlerce kişilik ordusu-na karşı Hz. Hüseyin 73 yiğitle Kerbela'da aradan 1344 yıl geçmesine rağmen unutulmamacak hatırlardan silinmeyecek bir

zafer elde etmişti. Yezid'in ismi bugün hala lanetle anılırken Hz. Hüseyin'in adı tüm direnişlere bir soluk olmuştur. Hz. Hüseyin'i örnek alan dünyanın dört bir yanındaki direnişçiler, ölümün bir diriliş olduğunu anlayan ve bu uğurda sebat edenlerdir. Bu dünyada bir ağaç altında gölge-lenen sonra da kalkıp giden bir yolcu olacakken o ağacı mesken edinip tutunduğumuzdan olsa gerek, asıl yerlerimizi unuttuğumuzdan şehadeti bir son bir kayıp olarak görüyoruz. Allah'u

Teala Bakara suresi 153. ayette şöyle buyuruyor: "Allah yolunda öldürülenlere 'ölüler' demeyin. Bilâkis onlar diridirler, fakat siz bilemezsiniz." Ve biz bugün görüyoruz ki Filistin'de şehid olan bir çocuğun sesi bugün hepimizden daha gür çıkıyor. Neredeyse tüm batı ülkelerinde büyüyen İslamafobi yıkılıyor, kurak gönüllerdeki tohumlar şehidlerin kanıyla sulanıp yeni çiçekler açıyor ve insanlar akın akın İslam'a yöneliyorlar.

Şehadetin bereketi tüm dünyaya yayılmışken, Müslüman coğrafyalarda da gerekli yankıları bulması gerekmektedir. Bugün, İslam'ın sesi Filistin'de yükseldiyse bu sesi en tepeye ulaştırmak için biz de şahit olmalıyız. Filistin'de yaşanan olayları 'üzücü bir olay' kategorisinden çıkartıp, bir devrim, bir kurtuluş nezdinde ele almalıyız. İncamımıza göre eğer Yasir ailesi kurtulduysa, Filistin de kurtulmuştur. Kerbela'da Hz. Hüseyin kazandıysa Filistin de kazanmıştır. Sonuç ne olursa olsun eğer biz Al-i İmran Suresi, 160. Ayette geçen: "Eğer Allah size yardım ederse, artık sizi yenilgiye uğratacak yoktur ve eğer sizi 'yapayalnız ve yardımsız' bırakacak olursa, O'ndan sonra size yardım edecek kimdir? Öyleyse mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler." Vaadine iman etmişsek bizi Allah yolunda olmaktan alıko-yacak hiçbir güç yoktur. 'Çünkü şehadet, eritici bir aşk ile derin ve anlaşılması güç bir bilginin karışımıdır.' (A.Şeriatî)

Şehadet bir çağrıdır tüm nesillere ve çağlara...

SÖYLEMDEKİ CESARET, EYLEMDEKİ İHANET!

MÜCAHİD GACAL

Sultanu'l-Ulema İzz bin Abdisselam, İslam dünyasına savaş açmış Haçlılara silah ve silah yapımında kullanılacak malzemenin satışının haram olduğuna ve bunu yapanların zalim olacaklarına dair bir fetva yayınladı. Bu fetvayı duyan terzilerden birisi İzz bin Abdisselam'a, "Ey şeyh, Haçlılar bana elbise diktirmeye geliyorlar. Ben Haçlılara elbise dikersem bu zulme ortak olur muyum?" diye sorar. İzz bin Abdisselam, günümüze de ışık tutan şu muhteşem cevabı verir: "Hayır, sen zulümlerine ortak olmazsın. Sana iğne iplik satan zulme ortak olur, sen

ise zalimin ta kendisi olursun."

İzz bin Abdisselam'ın bu fetvası, İslam topraklarını işgal eden, kadın, çocuk yaşlı demeden katleden, camileri, okulları ve hastaneleri bombalayan düşmana destek olacak, düşmanın savaş direncini artıracak, düşman askerlerinin gıda ve silah hammaddesini karşılayacak, düşman ülkelerinin temel ihtiyaçlarını karşılayarak onların morallerinin yüksek olmasını sağlayacak, yaptıkları katliamlara rağmen başta gıda ve temel ihtiyaçlar konusunda olumsuz bir etki görmelerinin önüne geçecek

her türlü alışverişin yasak olduğu anlamına gelmektedir.

"Siyonist İsrail'le ticarette kullanılan her lira, kuruş vs. sonunda Filistin'deki kardeşlerimiz ve çocuklarımızın kalplerine sıkılan bir kurşuna dönüşmektedir. Bu nedenle, mallarını satın almayarak onlara yardım etmemek bir yükümlülüktür."

"Onların mallarını satın almak (onlarla alışverişe devam etmek) zorbalığa, zulüme ve şiddete destek olmak demektir. Siyonistlerle ticaret onları güçlendirir;

bizim görevimiz onları mümkün olduğunca zayıf düşürmektir. Bizim yükümlülüğümüz Kutsal Topraklardaki direnen kardeşlerimizi mümkün olduğunca güçlendirmektir. Eğer kardeşlerimizi güçlendiremiyorsak, düşmanı zayıflatmak gibi bir görevimiz var demektir. Eğer onları güçsüz düşürmenin tek yolu boykot ise, onları boykot etmemiz gerekmektedir.”

Bu katliamlarından vazgeçmediği müddetçe Müslüman firmaların Siyonist İsrail'e gıda, su, petrol, demir, çelik, her türlü silah hammadde vb. satması nasıl caiz değilse İslam ülkelerinin yöneticilerinin böyle bir ticarete izin vermesi, gemilerin, TIR'ların ve uçakların limanlardan ve havaalanlarından Siyonist İsrail'e bu maddeleri götürmelerine müsaa-

de etmeleri de caiz değildir.

Karadâvî'nin de işaret ettiği gibi Siyonist İsrail'e destek sağlayan İslam topraklarındaki yabancı üsler de dâhil olmak üzere her türlü ekonomik ve siyasi desteği kesmek, böylece düşmanı her açıdan zayıflatmak ve mazlumlara ise destek olmak Müslüman halkların ve yöneticilerinin omuzlarındaki en ağır sorumluluklardandır.

Gazze operasyonlarının başlamasından sonra Türkiye'nin İsrail'e ihracatı ve bu ülkeden ithalatı düşmeye başladı. 2023 yılının Ekim-Aralık döneminde Türkiye'nin İsrail'e ihracatı 2022 yılının aynı dönemine göre yüzde 34 geriledi. Bu dönemde ithalat da yüzde 58 azaldı.

Türkiye'nin İsrail'e "kişisel amaç-

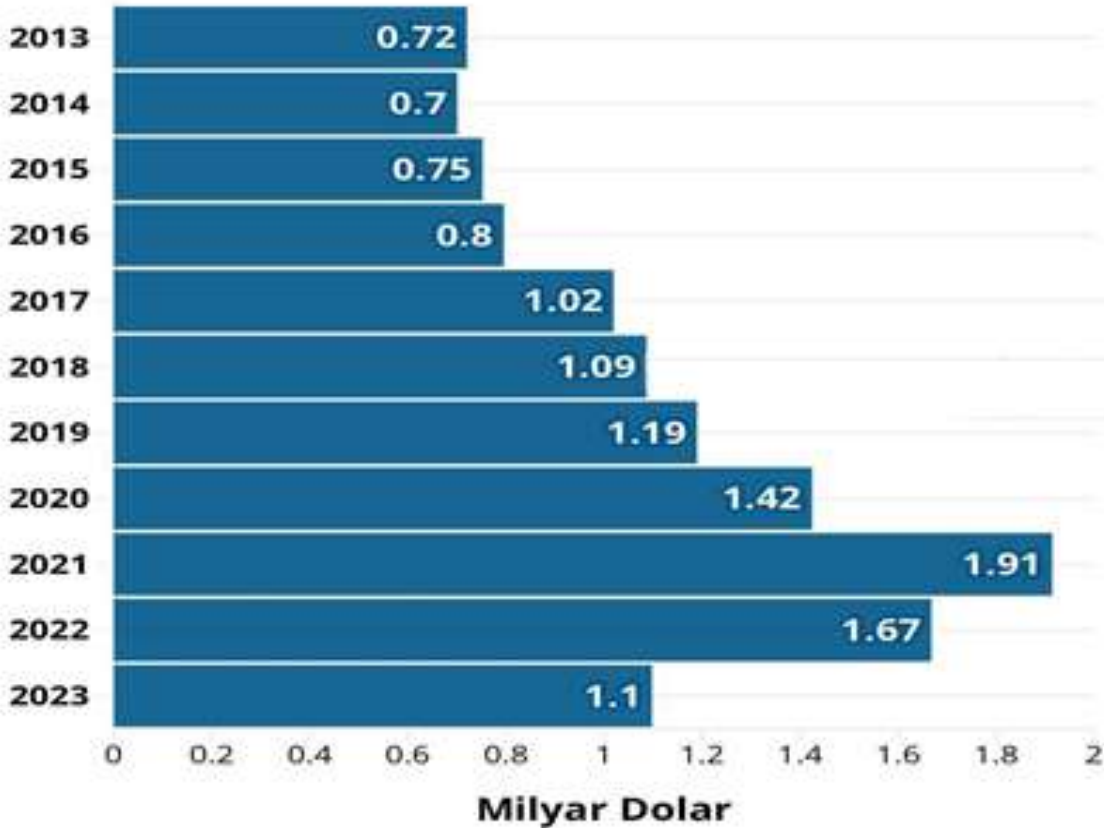
lı spor av vb. amaçlı silahlar ve bunların aksam parçalarına ilişkin" ihracata devam etmesi de tartışma konusu.

TÜİK verilerine göre 2023 yılının Ekim-Aralık aylarında Türkiye'den İsrail'e 1,1 milyar dolar ihracat gerçekleşti. Bu miktar 2022 yılının aynı döneminde 1,67 milyar dolar idi. Bu da son bir yılda yüzde 34 düşüş demek.

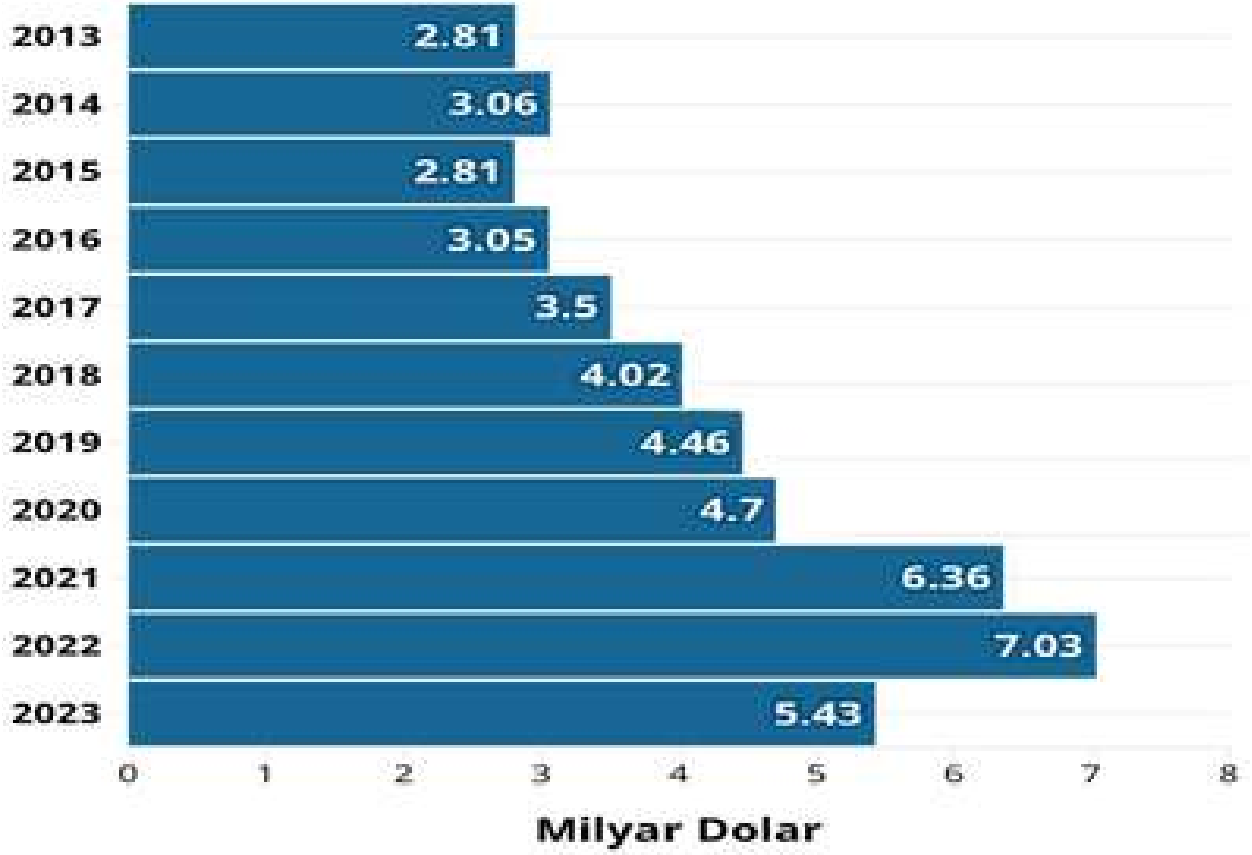
Yıl genelinde bakıldığında ise 2023'te Türkiye İsrail'e 5,43 milyar dolar değerinde ihracat gerçekleşti. Bu sayı 2022'de 7,03 milyar dolar; 2021'de ise 6,36 milyar dolar gerçekleşmişti. 2023 yılındaki ihracat toplamı en yüksek üçüncü veri olarak kayıtlara geçti.

2023'te İsrail'e ihracat 2022 yılı-

Türkiye'nin İsrail'e ihracatı (Ekim-Aralık)

Türkiye'nin İsrail'e ihracatı

na göre yüzde 23 geriledi.

Türkiye'nin İsrail'den ithalatı ise 2023 yılında toplam 1,64 milyar dolar oldu. Bu miktar 2022'de 2,45 milyar dolar; 2021'de ise 2,05 milyar dolar seviyesindeydi. Bu da son bir yılda yüzde 33 düşüşe işaret ediyor.

2023 yılında İsrail Türkiye'nin en çok ihracat yaptığı 13. ülke konumunda. İthalatta ise İsrail 34. sırada bulunuyor.

İsrail'le ticaret tam gaz: Şirketlerin çoğu MÜSİAD üyesi

İsrail'in Gazze'deki saldırılarında öldürdüğü Filistinlilerin sayısı 40 bine dayanırken, Türkiye'den başta çelik, dikenli tel ve gıda olmak üzere ticareti sürdüren çoğu şirket, hükümete yakın patron örgütü Müstakil Sanayici ve İşa-

damları Derneği (MÜSİAD) üyesi.

Zorlu ve Limak dışındaki şirketlerin üye olduğu MÜSİAD'ın açıklamasında İsrail'le ticaret iddialarının mesnetsiz olduğu savunuldu. "Dernek değerlerine sahip çıkan hiçbir kardeşimizin Filistin'e bu zulüm reva görülürken siyonistlerin ateşine yakıt taşıyacağına inanmıyoruz" denildi.

MÜSİAD daha önce yaptığı açıklamada, birkaç üyelerinin İsrail ile gerçekleştirdiği iddia edilen ticari faaliyetler gerekçe gösterilerek, tüm üyelerinin töhmet altında bırakıldığını belirterek, bu tür haberlere itibar edilmemesini istedi. Akçansa, Nuh Çimento, Tosyalı Holding, İÇDAŞ ve Zorlu Holding İsrail ile ticaret sorularını cevapsız bıraktı.

MÜSİAD'ın şubat ayında yaptı-

ğı açıklamada, "MÜSİAD, milli ve manevi değerlere sahip 14 bine yakın üyesi, 60 bine yakın şirketle ve sahip olduğu 34 yıllık birikimiyle gösterdiği duruş neticesinde ülkemizde ve uluslararası platformlarda söz sahibi olmuş önemli bir kuruluştur. Bu söz sahipliği ve etki alanının genişliği, iyi niyetli olmayan bazı çevreleri rahatsız etmiş ve derneğimizin itibarına zarar verme noktasına taşınmıştır. Son günlerde de 'birkaç üyemizin İsrail ile gerçekleştirdiği iddia edilen ticari faaliyetleri' gerekçe gösterilerek, kurumumuz ve tüm üyelerimiz töhmet altında bırakılmaktadır. Bu sebeple, kurumumuzu ve tüm üyelerimizi zan altında bırakan iddiaları tüzüğümüz doğrultusunda, titizlikle inceliyor ve kurum içi süreçlerimizi işletiyoruz. Süreçler tamamlandığında kamuoyuna bilgilendir-

dirme yapılacaktır" ifadelerine yer verilmişti.

TÜSİAD üyesi şirketler de ticareti sürdürüyor

MÜSİAD'ın yanı sıra TÜSİAD üyesi bazı şirketler de İsrail'le ticareti sürdürüyor. Bu şirketlerin başında Zorlu Holding, AkçanSA, MNG Air geliyor. Bu şirketlere ticaret yapan şirketlerin tekstil, enerji, kablo, çimento, inşaat, demir-çelik, radar cihazları, çelik dikenli tel, silah parçaları, hava taşıtlarını fırlatma aksamaları sektöründe faaliyet gösteriyor.

Bu olumlu bir adımdır ama yeterli değil.

Soykırımla damgalanmış bu rejim bu topraklardan kovuluncaya kadar "İsrail'le ilişkini kes!" demeye devam edeceğiz...

Bakan'ın açıklamasından ve kısıt getirilen ürünlerden anladıkları:

- Devlet ticarete engel olabiliyor muş.
- İsrail'le ticaret devam ediyor muş.
- Mallar Filistin'e değil, İsrail'e gidiyor muş.
- İhraç edilen mallar marketlerde satılmıyormuş.
- Bir yığın yetkili ve yetkisiz kişi yalan söylüyormuş.

İşin temelinde ekonomide ve dış politikada içine hapsediğimiz sıkışmışlık var. Ama her ne olursa olsun içeriye "Katil İsrail, soykırımcı Netanyahu, mücahit Hamas" diye nutuk atıp, sonra da "Aslında Türk limanlarından oraya giden malların alıcısı Filistinliler" diyerek kendi insanını kandırma ya çalışmak ahlaki bir tutum mu?

"Silah satıyoruz ama onlar harp silahı değil, av silahı" diyerek aklımızla alay etmeleri hoş görülebilir mi?

Bizzat devlet şirketinin sattığı ortaya çıkan bor madeni için "Filistinli çiftçilerin ihtiyaç duyduğu tarımsal gübre imal edilecek" diye yalan uydurmak Müslümanca siyaset mi?

Diğer yandan, İsrail'e gıda, elektrik, çimento, demir-çelik, "av silahı", barut, uçak yakıtı, hatta dikenli tel gibi ürünleri satan tüccar kesiminin toplumsal ve politik aidiyetleri de dikkat çekmiyor değil.

Bir diğer ahlaksızlık, neyin ne olduğunu gayet iyi bildiği halde, "Aman hükümetimize zarar gelmesin" diye sesini çıkarmayan partili "aydın"ların tutumu...

Bu konular kendilerine sorulduğunda "Siz şimdi onu bunu boş verin, boykota devam edin" diye cevap veren "hoca"ların tutumu...

Ticaret Bakanlığı, İsrail'in Gazze'ye yönelik saldırılarının 186. gününde İsrail'e ihracat kısıtlaması getirdiğini açıkladı.

Bakanlığın İsrail'e yönelik kısıtlama kararı inşaat demirinden yassı çeliğe, mermerden seramiğe kadar 54 ürün grubunu kapsıyor. Kısıtlama getirilen ürünler arasında çimento, beton bloklar, uçak benzini ve jet yakıtı gibi ürünler dikkat çekti.

Gazze'ye yaklaşık 6 aydır devam eden saldırılar sırasında İsrail'le ticari ilişkileri durdurmayan iktidar, özellikle yerel seçim öncesinde şekilde protesto ediliyordu.

Gazze'nin büyük oranda yıkımı ve yaklaşık 30 bin fazla Filistinlinin ölümünden sonra gelen bu karar, sosyal medyada tartışma konu-

su oldu.

"Tam 6 aydır, binbir yalan dolanla, itiraz edene saldırıyla, hedef saptırmayla, yönetici siyasetçiler dahil ceplerini doldurdular. sonunda adım atıldı.

Gazze Alimler Heyeti Başkanı Mervan Ebu Ras ve Muhammed Hasan Dedo öncülüğünde 100'den fazla alim ve vaiz Gazze fetvası yayınladı:

- Gazze'ye başlatılan saldırılardan önce yapılmış olsa dahi işgalcilerle yapılan her ticari anlaşma şer'en hükümsüzdür ve bu ticaret haramdır.

- İsrail'i ve onları destekleyenlerin ürünlerini boykot etmek farz, onlardan mal almak ve onlara mal satmak haramdır.

- Yahudilerin Kudüs, Aksa ve Gazze'ye yönelik saldırıları Müslümanların savunma cihadı yapmasını gerektirmektedir.

- Gazze'yi desteklememek cihattan kaçmaktır. Cihat bu ülkede yaşayan herkes üzerine farz kılınmıştır.

- Sınırları ve kapıları kapatmak Allah'a ve Resulüne ihanettir. Özellikle de can damarı olan Refah sınır kapısı, Allah yolunda cihat edenlerin yüzüne kapatılması hiçbir şekilde caiz değildir.

- Filistin topraklarını gasp eden, evlerini işgal eden, suç örgütüne bağlı olan her kişi, cinsiyeti ve tanımı ne olursa olsun barışçıl bir sivil değil, bir saldırgan, terörist ve savaşıdır.

- Müslüman halkın elinden geldiğince seferber olması, elindeki tüm imkanlarla düşmana saldırması veya düşmanın ve destekçilerinin elçiliklerine giderek protesto etmesi farzdır.

ÜMMET DAYANIŞMASI KAÇINILMAZDIR

SÜMEYYE SEVGİ

Dava bilinciyle hareket eden ümmet, yüreklerimizi dağlayan şu günlerde asla ve kat'a evinde rahat oturamayan ümmet olmalıdır. "Kim bir kötülük görürse onu eliyle değiştirsin. Şayet eliyle değiştirmeye gücü yetmezse, diliyle değiştirsin. Diliyle değiştirmeye de gücü yetmezse, kalbiyle düzeltme cihe-tine gitsin ki bu imanın en zayıf derecesidir." hadis-i şerifinden yola çıkarak Filistinli kardeşlerimiz için dilimizden ve kalbimizden gelenleri yorulmadan, pes etmeden yapmak zorundayız. Ucu ufak da olsa İsrail'e dayanan birçok ürünü almayı bıraktık. Bu boykotu yapmaya başladığımızda etrafımızdaki insanlardan bir kısmı destek oldu bize, bir kısmı da 'Devlet bu ürünlerin ülkeye girişine izin veriyor, bizim boykotumuz mu işe yarayacak?' dedi. Pes etmedik! Görüyoruz ki İsrail ürünlerinin ülkemizdeki satışları gözle görülür bir oranda düşüş gösterdi.

Madalyonun diğer tarafında ise tüm bu insanlık dramına kayıtsız kalıp dünya heva ve hevesine hayasızca dalan bir insanlık ihtimali vardı. Orada, hayatla ölüm arasında nefes nefese feleklerle pençeleşen insanlar ölümle burun burunayken, bizim burada alternatif seçeneklerimiz varsa eğer ve onlar yerine İsrail ürünlerini alıyorsak bunun hesabını Allah'a (c.c.) verememe ihtimalimizi göz

ardı etmemeliyiz. Varsın çok lezzetli olmayan yiyecekler yiyelim, varsın camlarımız, parkelerimiz çok parlamasın ama oradaki kardeşlerimize bir kurşun da biz sıktırmayalım. Siyonizmin hizmetçileri, insanlıktan nasibini almamış mazlum katillerinin ekmeğine yağ sürmeyelim.

İnancımızı bir an olsun kaybetmemeliyiz. Emin olmalıyız ki Müslümanlar nihaye-

tinde elbet galip gelecektir. Gazze'deki bir çocuğun dahi anne babasının rızkını düşünerek ülkesinin kayıp sokaklarında bir iki lokma bir şeyler satıp para kazanma çabası da bu yolun sonunda biz Müslümanların muzaffer olacağına dair en müşahhas örneklerden biridir. Henüz birkaç yıldır bu cihanda nefes alıp veren minik bedenler dahi 'La galibe illallah' nazarları atarak Filistin'in gazi topraklarında nöbete duruyorsa burada bizlerin rahat oturduğu koltukların batmalı dikenleri bize, rahatça yudumladığımız çaylar, kahveler kurutmalı boğazlarımızı, göz pınarlarımız kuru kalmamalı, Allah'tan (c.c.) gayrısına tamah etmemeliyiz biz.

Bu ve benzeri basitmiş gibi görünen örnekler vasıtasıyla ahirette inşaAllah gözlerimiz, kulaklarımız, dilimiz ve tüm azalarımız bizim direniş yolunda cihat ettiğimize şahitlik edecektir diye umut ediyorum. Bu dava uğruna kardeşlerimiz can vermeye devam ediyorken bizler de burada seslerimizi çıkarmaya devam etmek zorundayız. Görüyoruz ki seslerimiz her geçen gün daha da fazla çıkmaya devam ediyor. Allah'ın (c.c.) izniyle galibiyetimiz yakındır. Umudumuzu diri tutalım. Allah(c.c.)'a emanet olun.

ASHAB-I SEBT VE GAZZE

SENA GÜRLER

"Cumartesi yasakları hususunda haddi aşmayın, dedik ve onlardan sağlam bir söz aldık." (Nisa:154)

Kur'an-ı Kerim'de "Cumartesi günü" anlamında kullanılan "sebt" kavramı, Tevrat'ta da "Şabbat" olarak geçmektedir. Yahudi geleneğinde Cumarte-

si günü iş bırakma ve istirahat etme günü olarak kabul edilmektedir.

Yahudi inancında önemli bir yere sahip olan Şabbat, Hz. Musa'ya indiği kabul edilen "On Emir"nin içerisinde yer alan tek kutlamadır. Yahudilerin "manevi güç kazandığı" gün olarak kabul

edilen Şabbat'ta ateşte pişmiş et yenilmemesi, beyaz elbise giyilmemesi vs. gibi adetler mevcuttur. O gün dünya işleri terk edilir, kişi kendi iç dünyasına döner ve tefekkür eder. Böylece altı günlük yaratma sonucunda yedinci günde dinlenen Tanrı'ya benzemiş olma yoluna

gider.

Kur'an-ı Kerim'deki "sebt" kavramına değinmeden önce Yahudilikteki "altı gün yaratma, yedinci gün dinlenme" inancına mukabil Kur'an'ın yaklaşımını inceleyelim. Araf Suresi 54. ayette "Şüphesiz Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arş üzerine istiva eden, gündüzü durmadan kovalayan geceyle bürüyen; güneşi, ayı ve yıldızları emrine boyun eğdiren Allah'tır" buyrulmaktadır. Yani altı gün yorulup yedinci gün dinlenen değil; arşa istiva eden, hükümranlılığını sürdüren, bir beşer gibi yorulmayan Allah tasavvuru... Altı gün yaratma hususunda Hz. Ali'den nakledilen, Hz. Muhammed'e aidiyeti kesin bir şekilde bilinmese de bu hususta bir açıklama niteliği taşıyan şu ifadeye de değinelim: "Allah, dünyayı yedi zaman üzere yaratmıştır. Bunlardan her devir, miktarını Allah'tan başka hiç kimsenin bilemeyeceği uzun bir süreçtir. İnsanın yaratılışından önce dünya üzerinde altı devir geçmiştir. Adem'in (as) yaratılışından kıyamete kadar olan süre ise tek bir devirdir." Nitekim tefsir kitaplarında da "yevm" kavramının bilinen gün kavramından bağımsız olarak "devir, an, zaman" gibi anlamlarda kullanıldığını görüyoruz. "Allah dileseydi kainatı bir defada da yaratabilirdi. Bu, onun için zor değildir. Fakat bu yaratılışın, kutsal kitaplarda bir sıraya bağlanması ile ilahi bir tertibe, nizama ve bunların ötesinde ilahi sebeplere işaret edilmektedir."

Peki, Kur'an'da "sebt" hadisesinden nasıl söz edilmiştir? Bu hususta Araf Suresi 163-166. ayetler konuyla ilgili Kur'an'da yer alan diğer ayetlerin de tefsiri niteliğindedir: "(Ey Muhammed!) Onlara deniz kıyısında bulunan kent halkının durumunu sor. Hani onlar, Cumartesi (yasağı) konusunda haddi aşıyorlardı. Zira tatil yaptıkları Cumartesi günü balıklar onlara akın akın geliyor, tatil yapmadıkları günlerde ise gelmiyorlardı. İşte onları, yoldan çıkmaları sebebiyle böyle imtihan ediyorduk. Hani onlardan bir topluluk demişti ki: "Siz Allah'ın helak edeceği veya şiddetli bir azaba uğratacağı bir kavme ne diye (boş yere) öğüt veriyorsunuz?" Onlar da "Rabbinize bir mazeret beyan etmek için, bir de belki Allah'a karşı gelmekten sakınırlar diye (öğüt veriyoruz)" demişlerdi. Onlar kendilerine hatırlatılanı unuttunca biz de kötülükten alıkoymaya çalışanları kurtardık. Zulmedenleri, yoldan çıkmaları sebebiyle şiddetli bir azapla yakaladık. Yasaklandıkları şeylerden vazgeçmeye yanaşmayınca da onlara "Aşağılık maymunlar olun!" dedik."

Yahudiler kendi kaynaklarından bu meselenin hakikatini okudukları için Kur'an'da geçen bu ayetler onlar için bir uyarı ve hatırlatma niteliğindedir. Bakara Suresi'nin 65. ayetinde konu ile ilgili geçen kısımda "bildiğiniz gibi" ifadesinin yer alması da bunun delili niteliğindedir.

Ayetler ve rivayetlere göre Alla-

hu Teala, Yahudilere Cumartesi günü avlanmayı yasaklamış, Cumartesi günü haricindeki günlerde ise avlanmayı helal kılmıştı. İmtihan gereği balıklar özellikle Cumartesi günü akın akın sahile gelip su yüzeyinde görünür hale geliyor, diğer günlerde ise suyun derinliklerine dalıyorlardı. "Tatil yaptıkları Sebt günü, balıklar onlara akın akın geliyor, tatil yapmadıkları günlerde ise gelmiyorlardı. İşte onları, yoldan çıkmaları sebebiyle böyle imtihan ediyorduk." Bu durum karşısında içlerinden bazıları Cuma'dan ağları atıp Pazar günü toplamak gibi çeşitli hileler yaparak, Cumartesi kıyıya yanaşan balıkları avlanmanın haram olduğu gün geçer geçmez yakalıyordu. Bir tür hile olan bu hareketleri Kur'an'da yer alan ayetlerde kınanmış ve "Allah'ın emrini çiğneme" olarak kabul edilmiştir.

Ayetlerde bildirilene göre söz konusu durum karşısında kentte yaşayan insanlar kendi aralarında üç fırkaya ayrılmışlardı. Bu yasağı alenen delen ve hile ile ticaretini sürdürenler birinci grupta yer alırken, ikinci grupta yer alanlar bu şekilde yoldan çıkanları uyaran üçüncü gruba hitaben onlarla uğraşmalarının boşuna olduğunu söylüyorlardı: "Hani onlardan bir topluluk, "Siz Allah'ın helak edeceği veya şiddetli bir azaba uğratacağı bir kavme ne diye öğüt veriyorsunuz?" demişti."

Üçüncü gruptakiler ise birinci gruptakileri uyarmayı sürdür-

rüyor ve ikinci gruptakilere bu husustaki sorumlulukları gereği uyarıda bulunduklarını söylüyorlardı: "Onlar da, Rabbinize bir mazeret beyan etmek için, bir de belki Allah'a karşı gelmekten sakınırlar diye" demişlerdi."

Allahu Teala ayette bu üç grubun genel prototipini anlattıktan sonra, uyarıda bulunup öğüt vermek suretiyle sorumluluklarını yerine getirenlerin kurtulduğunu, inkar ve isyanda ısrar edenlerin ise helak olduğunu

ve onlara "Aşağılık maymunlar olun!" denildiğini bildiriyor.

"Maymunlar olun" ifadesi alimler tarafından farklı şekillerde yorumlanmış, kimisi gerçekten maymuna dönüştüğü şeklinde bir açıklama yaparken kimisi de "insan kemalinden hayvan rezilliğine dönüşme, onlar gibi sefil, rezil ve başıboş yaşama" şeklinde yorumlamıştır. Bu yoruma göre "maymun olunuz" ifadesi "başkalarının emir ve egemenliklerinin altında bulunan; hür ve

bağımsız bir şekilde iradenizle hareket etme nimetinden mahrum yaşayın" anlamındadır.

Araf Suresi 179. ayet de bize içine düştükleri zillet hali sebebiyle hayvanlardan bile daha şaşkın olanlardan haber vererek bu durumun nasıl gerçekleşmiş olabileceğine dair bir açıklama anlamı taşımaktadır:

"Andolsun ki biz, cinlerden ve insanlardan bir çoğunu cehennem için yaratmışızdır. Çünkü

onların kalpleri vardır, ama onlarla anlamazlar; gözleri vardır, ama onlarla görmezler; kulakları vardır, ama onlarla işitmezler. İşte bunlar, tıpkı hayvanlar gibidirler, hatta doğru yolu bulma konusunda onlardan bilinçsizdirler. İşte onlar, habersiz olanlardır!”

Hile yapıp bu hileden dönmeyen birinci grubun helak olduğunu görüyoruz. Uyarmaktan asla vazgeçmeyip sorumluluğunu yerine getirenlerin ise kurtuluşu erdiğini yine ayetlerde görüyoruz. Ancak hataya düşme de uyarma sorumluluğunu yerine getirmeyen, olanı biteni sadece seyreden, hatta sonucu olmayacağını bilse de uarmaktan vazgeçmeyen üçüncü gruba engellemeye çalışıcısına “ne diye öğüt veriyorsunuz” diyen ikinci grubun durumu ayette açıklanmıyor. Maymunlardan olduklarına dair bir delil bulunmuyor, ancak ayette “kötülükten men edenleri kurtardık, zulmedenleri de yapmakta oldukları kötülüklerden ötürü şiddetli bir azap ile yakaladık” buyruluyor. İkinci grubun kötülükten men etmediği hatta men edeni engellemeye çalıştığı açıkça ortadayken ayette kati bir şekilde açıklanmasa da alimlerin bir kısmı ikinci grubun da cezalandırıldığı görüşünü benimsemektedir. Farklı yorumlara gidenler olmuşsa da burada “kötülüğü engellemeye çalışmak, imkansız gibi gözükse dahi sorumluluğu yerine getirmek adına bu hususta çabalamak, Allah’a karşı görevini ifa

etmek “kazananların davranışı” olarak belirtilmiştir.

Yani bu meselede hataya düşmeyenlerin tamamı değil hataya düşmeyen, düşenleri de engellemeye gayret eden, doğru yolda istikamet ile ilerleyen ve yoldan çıkana başına ne gelirse gelsin, hangi kınayıcının kınamasına muhatap olursa olsun uyarıcı, tebliğ eden, engellemeye çalışan, doğruyu aktaran kurtuluyor. Öyleyse bugün şahit olduğumuz haksızlıklar, zulümler karşısında sadece zalimin yanında yer almayarak değil, bizzat zulmün karşısında yer alarak kurtuluşa erebileceğimizi ayetlerden öğrenmiş oluyoruz.

Bugün yakinen şahit olduğumuz Gazze süreci özelinde meseleyi inceleyecek olursak, sürecin başından beri işgalci siyonistler hiçbir kural tanımadan katliamlarını sürdürüyor. Her gün sosyal medya aracılığıyla korkunç görüntülere şahit oluyoruz. Bir kısım insan bu görüntüler karşısında “Bana ne! Benim ülkemde olmayan bir hadise beni niye ilgilendirir ki!” diyerek tavır ortaya koyuyor. Bir kısım insan bu görüntüleri görüp, bir miktar üzüldüğü sadece geçiyor. Bir kısmımız lanetliyoruz, kınıyoruz, sosyal medyada paylaşımlar yapıyoruz. Bir kısmımız meydanlara çıkıyoruz, haykırıyoruz, “Kahrolsun İsrail” diyoruz. İşgalcilere destek sağlayan tüm markaları boykot ediyoruz. Filistin’in ve Mescid-i Aksa’nın aleyhinde yürütülen her türlü

plan-proje hakkında bilinçlendirme çalışmaları yürütmeye çalışıyoruz. Bunlar zulmün karşısında yer almak ve “kurtuluşa erenler” zümresine dahil olmak için ortaya konulan adımlardır. Rabbim her birimizin amellerini kabul eylesin inşallah.

Ama bugün geldiğimiz noktada görüyoruz ki, “kurtuluşa erenler”den olmanın yolu tüm bu hamlelerin yanı sıra zulmün karşısında zalimin adresini doğru tayin etmek, zulmü engelleme hususunda açıkça mücadele etmek, israile yapılan dolaylı veya doğrudan her türlü desteği, ticareti engellemek/engellemeye çalışmak, “Zulüm bizdense ben bizden değilim.” deme cesaretini göstermek, zulmün parçası olan iktidarlara ve onların yerli ortaklarını ortaya çıkarmaktan geçiyor.

Evet, işgalciler büyük bir suç işliyor, soykırım gerçekleştiriyor. Ancak bu katliamlar için kullanılan malzemelerin tedariği benim ülkemden sağlanıyorsa benim sıradan bir Türkiye vatandaşı olarak Allah’ın huzuruna çıktığımda verecek bir hesabımın olduğunun farkındalığı ile bu meseleyi değerlendirmem gerekiyor.

Hesabın görüldüğü ahiret gününde, özellikle Gazze’nin bu haline yakinen tanıklık eden biz Müslümanların hesabının zor olduğu o günde Rabbimizin huzuruna yüzümüz ak bir şekilde çıkabilmek için bugünden harekete geçmeye ihtiyacımız var.

BEDEL ÖDEMEYE HAZIR MIYIZ?

ZEYNEP KIZILÇINAR

7 Ekim 2023 tarihinde Hamas tarafından başlatılan "Aksa Tufanı" operasyonuyla birlikte tekrar bir dirilme, silkelenme yaşadık hepimiz belki de. Filistinde yıllardır süren soykırıma karşı bir cevaptı Aksa Tufanı. Kimilerinince saçma bulunan, akla mantığa sığmayan bir operasyon. Ancak bu operasyon, bazı halklar tarafından bir uyanış vesilesine sebep olmasının yanı sıra bize tekrar ümmet olmamız gerektiğini hatırlattı. Ve batının ve onun yandaşlarının gerçek yüzünü gözler önüne serdi. Peki Türkiye bu direnişe destek oldu mu? Evet halklar olarak ayağa kalkıldı, destek sağlandı, boykotlarla tepkiler konuldu. Peki ya yöneticiler ne yaptı diye soracak olursak fiili anlamda somut hiçbir şey yapmayıp kavli olarak kınamakla yetindiler cevabına ulaşırız..

Tüm bu fiili olarak tepkimizi ortaya koyamayıpımızın sebebi bağımsız bir devlet olmayışımızdan kaynaklanmaktadır. Zaten Kürecik ve İncirlik üslerini kapatamayıpımız bile bundan sebeptir. Peki tam bağımsızlığımızı ilan edip NATO'dan çıkmamız halinde karşılaşacağımız eko-

nomik, askeri ve siyasi, sosyal ve politik açıdan pek çok zorluğu göğüslemeye hazır mıyız? Halk olarak lüks yaşantılarımızdan, kapitalizmin bize dayattığı tüketim çılgınlığından, moda sevdamızdan vazgeçmeye hazır mıyız? Tüm bu soruların cevabından önce değinmemiz gereken bir husus var: Gerçekten biz Allah'ın kanunlarının yürürlükte olduğu bir sistemde, kendi değerlerimizle, fıtratımızı bozmadan yaşamak istiyor muyuz? Gerçekten bunları istiyor muyuz yoksa hali hazırda var olan düzeni sorgulamadan yaşamaya, ne de olsa namaz kılıyorum, oruç tutuyorum, bana ne dünyanın halinden yönetim şeklimizden, diyerekten yaşamaya devam mı etmek istiyoruz? Evet Müslümanız ama bize dokunmayan yılan bin yaşasın düsturuyla yaşamak yanlış değil midir? Yani kısacası bizim öncelikle bedel ödemeyi istiyor olmamız lazım. Ama maalesef ki günümüzde çoğu insanın aklında böyle bir düşünce dahi yok. Sosyal medyanın içerisine gömülmüş bizler kafamızı kaldırıp da düşünmek bile istemiyoruz. Belki de tek düşüncemiz bize zarar gelmesin, savaşlar bize sıçramasın!

Hani biz müslümandık? Hani biz peygamberin izinden giden bir ümmettik? Toplum olarak bir an önce silkelenip kendimize gelmemiz ve bu bedelleri ödemeye hazır hale gelmemiz lazım. Evet NATO'dan çıkmamız askeri alanda güven zafiyetine, birçok yatırımlara maruz kalmamıza sebep olabilir. Ama kendi çabamızla üreterek daha güçlü bir toplum bile olabiliriz. Herşeyden önce buna inanmak ve tam bağımsızlığımız için bu bedelleri ödemeye hazır hale gelmemiz gerekiyor. Bu süreçte Allah katında vereceğimiz hesabı da düşünürsek eğer o zaman daha anlamlı hale gelecektir NATO'dan çıkma gerekçesi. Sadece bağımsız bir ülke olma amaçlı değil, aynı zamanda bu bağımsızlığın kendi değerlerimizle, dinimizle örtüşmeden yapılması gerekiyor. Dünyevî düşüncelerden çok ahirette vereceğimiz hesabı da göz önünde bulundurmak gerekiyor. Evet NATO'dan çıkıp bağımsızlığımızı ilan etmemiz durumunda birçok yaptırıma maruz kalacağız. Ekonomik açıdan, uluslararası ilişkiler bakımından birçok zorlukla karşılaşacağız. Ama Allah'ın rızasını gözetecek tüm kalbimizle inanırsak

tüm bu zorlukların üstesinden geliriz. O zaman sadece bir tas çorba içmek zorunda kalsak bile, nefsimizi tatmin etmek adına yaptığımız o lüks alışverişleri yapamasak bile, her gün farklı bir şey giyecek kadar kıyafetimiz olmasa bile, sofralarımız dört dörtlük olmasa da daha özgür bir ülke olacağız. O zaman bazı şeyleri düşünebileceğiz ve anlayacağız. Karnımızdan çok aklımızın ve kalbimizin doyumuyla ilgileneceğiz. İşte bunlar olduğu zaman Allah'ın huzuruna çıkacak yüzümüz olur. O zaman hesabımız kolaylaşır. Ama Batının gölgesi altında yaşamaya devam edersek kalplerimiz körelmeye, beyinlerimiz uyuşmaya,

gözlerimiz körleşmeye devam eder. Unutmamak gerekir ki bu dünyada yaşadığımız refah seviyesi ne kadar yüksek olsa da gelip geçicidir. Sonsuz olan ahiret yurdudur. Peygamberimizin şu sözünü hatırlatmakta fayda vardır, "Kimin derdi ahiret olursa, Allah onun kalbine zenginlik koyar, dağınık işlerini toplar, dünya ona kolay gelir. Kimin de bütün derdi dünya olursa, Allah onun gözünün önünden fakirliği hiç ayırmaz, işlerini dağıtır, düzeni olmaz. Dünya da kendisine ancak takdir edildiği kadar gelir."

Ve son olarak sözlerimi Peygamber Efendimizin hayatından bir kesitle bitirmek is-

tiyorum, " Hz. Ömer bir gün, Efendimiz'in yanında ağlar, Rasulullah (sav) niçin ağladığını sorunca: "Ya Rasulullah! Dünya kralları, Kısralar servet içinde yüzüyorlar. Senin ise altına sereceğin bir sergin bile yok. Yatağın hasır ve tenninde yattığın zeminin izleri... Allah Rasulü şu cevabı verir: "İstemez misin ya Ömer, dünya onların, ahiret de bizim olsun!" Biz de istemez miyiz dünyanın tüm lezzetleri onların ahiret yurdu da bizim olsun? Allah'ın kanunlarının hüküm sürdüğü, İslâmın ilkelilerinin benimsendiği bir dünya düzeninin olması duasıyla..

BİR DURUŞU OLMALI İNSANIN

ABDÜLKADİR AVCI

Evet bir duruşu olmalı insanın kişiden kişiye değişmeyen.

Bir duruşu olmalı insanın, makama ve mevkiye göre şekil almayan.

İnsan duruş sahibi olmalı, zamana ve zemine yenilmeyen bir duruş.

Yazımıza son da söylenecek sözleri başta söyleyerek başlamış olduk. Yaşadığımız asır, insanların maddiyatı öncelediği, daha refah bir hayat için her şeyi meşru saydığı bir asır maalesef.

Modern hayatın koşturmacası içerisinde daha lüks araba sahibi olmak, daha

şatafatlı evlerde oturmak adına yarına dair garantimiz yokken yıllara yayılan borçlar, banka kredileri içerisinde debeleniyoruz. Belki o hengame içerisinde fark edemiyoruz ama yaptığımız işlere Allah ne der, helal-haram gözetmeksizin bir yol tutturuyoruz. Üç günlük

dünya hayatı diyoruz ya, sanki o üç günlük dünyada ölüm bize hiç uğramayacak gibi yaşıyoruz. Sonra ne mi oluyor? Biz dünyevi meşgalelerin içerisinde kendimizi hesaba çekmeyi unuttuğumuz vasatta bir gün ansızın Azrail çıkıp geliyor ve bizim için artık bütün o yaptığımız hesaplar son buluyor. Artık Allah'ın hesabı devreye giriyor.

İnsanlar öyle bir debdebenin içerisinde koşturuyor ki, esasında birçoğumuz neyi ne için yaptığımızın farkında bile değiliz. Sadece yapıyoruz, nedenini niçinini sorgulamadan bize söyleneni yapıyoruz. Dedik ya insanlar yarının garantisi yokken yıllara yayılan borçların altına imza atıyor diye. Bir ev sahibi olmak, ya da bir üst model araca geçmek için atılan bu imzalar çok cazip geliyor değil mi? Peki sonra ne mi oluyor? Hani dedik ya insan duruş sahibi olmalı. İşte borca girilen o evin ve arabanın esiri oluyorsunuz, çalıştığınız yerde sizin kişiliğinize hakarete varan sözler işitebiliyorsunuz, ama bir duruş sahibi olmak gereği işinizden olmak pahasına haddise haddini bildiremiyorsunuz zira borçlarınız aklınıza geliyor, bazen para kazanma hırsınız. 21. Asır köleliğin son bulunduğu değil, köleliğin şekil değiştirdiği bir asır. Üç günlük dünyanın zevki sefası için başkalarının emir kulu olmaya, buka-lemun gibi şekilden şekile

girmeye, karakterimizi yerle bir etmeye değer mi üzerine iyice düşünmeliyiz. Düşünmek için kendimize vakit ayırmalıyız. Düşünmek için sürüden olmamak iradesini göstermeliyiz evvela.

Modern hayat maalesef çoğunluğumuzu her ortamın adamı, her zamanın insanı kılmaya başladı. Müslüman her ortamın adamı olamaz, Müslüman her girdiği ortama uyma iradesini gösteren birey değildir, Müslümanlık ince eleyip sık dokuma işidir.

Şöyle bir zihnimizi yokladığımızda bir buçuk yıl önce on bir ili kapsayan ve asrın felaketi olarak nitelendirilen büyük deprem meydana geldikten sonra insanımızın tavrını ve duruşunu hatırlayalım. Herkes dünya malının geçiciliğinden, bir anda her şeyin yok olabileceğinden bahsediyordu. Şu bedende taşıdığımız canın dahi bir saniye sonrasının meçhul olduğundan dem vuruyordu değil mi? Aradan sadece bir buçuk yıl geçmişken geldiğimiz noktada bütün her şey unutuldu, herkes kendi yolunda hiçbir şey yokmuş gibi devam etmeye başladı değil mi? Böyle mi olacaktı, hafıza-i beşer nisyan ile maluldü ya, bir kez daha yaşayarak gördük değil mi? Acı çekeninde günün sonunda yalnız kaldığını, dünya hayatının oyun ve eğlenceden ibaret oluşu aslında bu değil mi? Zira dünya hayatı böy-

ledir, her şey yolundayken herkesi yanınızda görürsünüz, ancak işler ters gidip düştüğünüzde elinizden tutan çok az olur, aksine en yakınınızdakilerden gelir en ağır sözler. İşte bu nedenle bu dünya hayatının debdebesine kapılmadan tek dayanak noktası olarak Allah Azze ve Celle'yi görmeliyiz, sığınılacak en güvenli liman, kuluna şah damarından yakın olan O'dur.

Bir diğer hususta, dünyevi bir takım çıkarlar uğruna duruşumuzdan verdiğimiz onca taviz, onca eyvallah ediş sonucunda lüks arabalarımızı, makamımızı, mevkimizi koruyabileceğimizi sanıyoruz ya, işte tam da burada yanılıyoruz. Zira bütün bunları yaparken kendimizi çok akıllı sanıyoruz, çok karlı işler yaptığımızı zannediyoruz ya, bir şey oluyor ve gözümüze öyle bir perde iniyor ve yapılan bir hata ile bir bakıyorsunuz ki elde avuçta hiçbir şey kalmamış. Olan da üç kuruş mala makama vazgeçtiğimiz karakterimiz oluyor. Bu sebeple bu hayatta varolacaksa karakterimizle, duruşumuzla, yeri geldiğinde eyvallah etmememiz ile varolacağız. Bu dünya her bir insan için günün birinde bir son olacaksa ve bu son her an gelebilecekse adam gibi yaşayıp adam gibi ölmeye çabalayacağız. Derdimiz ne makam ne mevki ne de para olacak. Varsa bir derdimiz o da rıza-i ilahidir vesselam.

İNSANLIĞIN YOL AYRIMI

SÜMEYYE SUDE GÜLLER

Tevekkülün iman, düşünce, çalışma ve sosyal hayatımızda önemli bir yeri vardır. Tarihin her döneminde fert ve toplumun başarısı azim, sabır, gayret, tevekkül ve istikrar gibi kişinin moral ve heyecanını canlı tutan değerlerle orantılı olmuştur. İlk görünüşte bu tür mücerret kavramlar sadece "inanç atmosferiyle" ilgili gibi görünüyorsa da geniş anlamda ele aldığımızda bütün sosyal hayatı etkilediği anlaşılmaktadır. Çünkü inancın temelini oluşturan tevekkül, azim, sabır, cehd, gayret, kanaat, takva ve teslimiyet gibi kavramların hayatımızda tezahür etmesi gerekir. Tevekkülün günümüzde vücut bulmuş hali Filistin'dir diyebiliriz. Uzun yıllardır süregelen zorbalıklara rağmen ev sahipliği yapmış oldukları topraklara yeniden kavuşmaya çalıştıkları için boyun eğmeden zalimlerin karşısında ayakta kalmaya çalışmışlardır.

Kardeşini defneden bir genç "hasbunallahu ve ni'mel vekil" diyerek, Allah'a olan güvenirliliğini ve teslimiyetini tüm dünyanın gözü önünde gösteriyor. Bebeğini bombardıman

sonucu kaybeden bir babanın çocuğunu kaldırarak "Bak bir canımı sana verdim, artık benden razı mısın? Ya Rab! razı isen benden çok al." diyerek, bizim sadece Allah için bu dünyaya geldiğimizi ve tekrar ona döndürüleceğimizi, tüm mallarımızı da sadece onun yolunda feda etmemiz gerektiğini aşılamaktadır. Elleri kelepçelenip şehadet mertebesine sürüklenen gençlerin cesur bir şekilde "Sizden korkmuyoruz" der gibi gülümsemeleri... Bombardımana tabi tutulan 65 yaşlarındaki nineler, dedeler onlara yöneltilen sorulara "Biz Kur'an ayetleri okuyarak teselli oluyoruz" diyerek aslında çıkmaza girdiğimiz her olayı sadece Allah'ı anarak ve ona dua ederek başımızdan savabileceğimizi bizlere gösteriyorlar. Starbucks'ta, McDonalds'ta oturup yiyecek, içecek, boykot etme zahmetinde bile bulunmayan, duyarsız, insan olmayı becerememiş gençlerin anne ve babalarıyla, Filistin'de evinin enkazının üzerinde oturup "Ne yaparlarsa yapsınlar burayı, terk etmeyeceğiz" diyen 10 yaşındaki çocuğun anne babaları aynı dine mi mensup? Tarih kitapla-

arayan adam aynı cennete mi talip? Kuş sütü eksik kahvaltı sofrasına burun kıvrıran oğlumuz ile, kardeşini Yahudilerden korumak için elindeki taştan başka silahı olmayan çocuk aynı cennete mi talip?

Çocukların öldürüldüğü bir dünyada ama ile başlayan bir cümle kurmanın ne vicdanen ne mantıken bir karşılığı yoktur. Çocuklara hiçbir şeyin referansını yükleyemeyiz. Artık mazlum olmayı bir kenara koyup fail olacağız. Hak olanın yanında, mazlumin yanında elimizden ne geliyorsa ister sosyal medyadan, ister diğer mecralardan yapacak ve bu yapılan zorbalığa karşı dimdik duracağız. Boyun eğmeden, Gazzelileri referans alarak bu zulme karşı çıkacağız. Bizler meseleye bakarken İsrail açısından bakıyoruz aslında çocukların açısından bakarak onlardaki saflığı, temizliği ele aldığımızda yanlış bir zihniyeti ortadan kaldırmış oluruz. Dünyada bu kadar insanın dilinde olmalarının sebebi de onların ümitsizliğe ve rehavete kapılmayıp topraklarını bıkmadan, usanmadan, gerekirse canlarını da feda ederek savunmalarındır. Bu durum dünyada büyük yankı uyandırmıştır. İslam ait olduğu, doğduğu topraklardan havaya yükselmiş durumda ve globalleşiyor, küreselleşiyor. Yani bugün batıda bu şehitlerin mübarek kanının homosapiens'ten bir Adem devşirdiğine şahit oluyoruz. İnsanlar İslam'a ilgi duyuyorlar. Müslüman oluyorlar. Demek ki; İslam mevcut insan bakiyesinden memnun değil. Kendisine yeni bir insan bakiyesi devşiriyor. Korkarım...

nın yüzüne bakmadığı halde ahkam kesen, "Elin Arap'ı her şeyi hak ediyor" diyenlerle, yıkıntıların arasında parçalanmış elleriyle ölmüş dört çocuğunu

TRAJİKOMEDYA

MUSAB ALTUNKAYNAK

Medya ve basının gücü el-
lerindeyken, yıllarca -hiç
farklı bir isim ya da kesim
kullanmadan direk tek bir
isimle söylemek gerekirse
ki öyle gerekiyor- Müslü-
manlar'ı istedikleri, görmek
istedikleri ve kamuoyunun
görmesini istedikleri şekil-
lerde tanıtıp durdular. İslami
hassasiyeti olmayan
temiz vicdanlı insanların
gözünde dahi gah terörist
oldular, gah yobaz oldu-
lar, gah ülke için tehdit ol-
dular. Yani olduk. Bunu o
kadar başarılı(!) bir şekilde
yaptılar ki, dönemin küçük
nesilleri bazen ailelerinden,
aile yapılarından utandılar.
Evde farklı, dışarıdaki ha-
yatlarında farklı kişilikler
göstermek durumunda kal-
dılar. Mevcut çevrelerinden
dışlandılar, soyutlandılar.
Bu süreç sadece yeni je-
nerasyonu değil, elbette ki
büyükleri de kötü etkiledi.
Onlar da nesillerini koru-
mak adına bilerek veya bil-
meyerek baskıcı aileler olu-
verdiler. Helal yolları olan
bazı durumları haram bel-
leyerek yasakçı bir kişiliğe

büründüler. Aile bireylerinin
araları defalarca açıldı. Bel-
ki de ülkesine, çevresine
fazlasıyla faydası dokuna-
cak kaç nesil, yapılan med-
yatik bozgunculuk yüzün-
den heba oldu. Elbette bu
durum her zaman bozgun-
cuların istediği gibi sürecek
değildi, lakin bozguncuların
belirli zamanlarda tökez-
lemesi de vazgeçecekleri,
yenildiklerini kabul edecek-
leri anlamına gelmiyordu.

Her tarihi dönem, benzer
iniş çıkışlarla tekerrüre
esirdir. Dünyadaki imtiha-
nın cilvesi de bunu gerekti-
rir. İnanmayanlara, sadece
çalıştığının karşılığı vardır,
inanana ise Rabb'in ha-
yırılı ve uygun gördüğü. Gün
gelmiş, inanmayanların ina-
nanları maruz bıraktığı zor-
luklar ayyuka çıkmış, gün
gelmiş inananlar dünyevi
olarak hiç beklemedikleri
kadar bolluk ve rahatlıklara
kavuşmuş, refah zaman-
lar yaşamıştır. Ülkemizin
kuruluş tarihinden itibaren
yakın tarih sayılabilecek bu
zaman diliminde, bazı de-

virleri gözle göremesek de
birinci ağızdan kaynaklarla
aktarılan tarihi kaynaklar
sayesinde bu iki durumu da
kolaylıkla okuyabilir, analiz
edebiliriz. 100 küsur yıllık
ülke tarihinde tek partili
dönemler, şapka, kılık kıya-
fet ve harf inkılabı gibi dev-
rimler ve bunların akabinde
gerçekleşen idamlar, ya-
saklar ve sindirmeler, dar-
beler, iç kalkışmalar, frak-
siyon çatışmaları ve daha
nice hadiselerle belli bir dö-
neme kadar hemen hemen
aynı zihniyet ile yönetilen
ülkemiz, 2000'li yılların ba-
şından itibaren muhafaza-
kar olarak tanımlanan bir
hükümet ile yönetilmeye
başlandı. İncından ötü-
rü mağduriyet yaşayan,
ekonomik buhranlarla bo-
ğuşan halkın büyük kesimi
için bir kurtuluş yolu olarak
gördüğü hükümeti kendi
iradesiyle seçime getir-
di. Bundan sonrası, İslami
hassasiyeti olan kesimin
refah seviyesinin gide-
rek artmasıyla devam etti.
Sadece bu kesimin değil,
nabza göre şerbet veren ve

döneme göre kılık değiş-tirenler de bu rahatlıktan fazlasıyla faydalandı.

Yeryüzünde bozguncu-luk çıkarınların yenildiğine hem Kur'an kıssalarında, hem tarihin seyrinde oku-yarak veya görerek defa-larca tanıklık ettik. Ama tuttukları bu yoldan dön-düklerini hiç görmedik. Şeytanın sağdan yanaşma hamleleriyle elbette kaldık-ları yerden devam edecek-lerdi. Bunun en etkili silahı da medya idi. Geçmişten örnek vermeye hiç gerek yok. Günümüzde, ekran-larda boy gösteren dizi ve programlar bile bizlere bunların iç yüzünü göster-meye yetecektir. Bu prog-ramlar ile sadece zihinsel değil, duygusal olarak da kamuoyunun ifsadı maale-sef gerçekleşmektedir. Zira halkımızın genel ve en be-lirgin özelliklerinden biri de benliğindeki saflığı dışında duygularıdır. Bozguncula-rın medya üzerinden ser-vis ettikleri figürlerin tümü, halk nezdinde, kendileri-ne gösterildiği karakter-de zihinlerde yer etmekte, onları gerçek hayatta da ekranlarda tanıdıkları rol-lerle özdeşleştirmektedir. Gerçek hayatta, ekranlar-da gördüğünden farklı bir halde gördüğü zaman da -hele ki sahiplendiği veya beğendiği bir rol ile tanı-dıysa- ruhsal bir sarsılma bile yaşayabilmektedir.

Sadece bir örnek vermek adına; Türk sineması ak-törlerinden Erol TAŞ'ın sü-rekli kötü adam rollerinde oynamasından ötürü, yıllar önce güncelik hayatta kar-şılaştığı kişiler tarafından dövülmüştü. Özetle sahip-lenme duygusu halkımızda o kadar fazla ki, rollerde-ki karakterlerin yaşadığı ve yaşattıklarını kendince ödetebilmeyi bile göze al-maktadır. Halk karakter-lerden o denli etkilenir ki; onun gibi sever, onun gibi yemek yer, onun gibi yaşa-ra, onun roldeki karakterine göre toplum içinde kendine yer edinir ve öyle tanınır.

Tüm bunların tek gözlemci-si ve analisti elbette sade-ce bizler değiliz. Global şer odaklı güç sahiplerinin bu gözlemleri bizden çok daha iyi yaptıkları sadece bura-ya kadar anlatılan kısım-larla bile aşıkardır. 2000'li yılların başından itibaren "muhafazakar" olarak ad-landırılan, fuhşiyata daha kapalı, batı kökenli yaşam tarzını benimseyip kendini çağdaş olarak lanse eden kesime göre daha mazbut olan; daha kısa bir anlatım-la İslam'ın yaşam tarzına daha yatkın yaşamaya ça-lışan kesimin, hem gündelik yaşamında hem de eko-nomik durumunda mey-dana gelen rahatlık, tam da küresel güçlerin aradığı zaafiyetin temelini oluşturu-maktaydı. Artık deşifre ol-

muş çağdaşlık(?) silahıyla değil, daha gizli ve ölümcül silahlarla saldırmalıydılar. Gizli bir şekilde değil, aleni olarak, hatta celladını kendi elleriyle güle oynaya mah-remine sokan bir ajan ile iş görmeliydi. Adı herkes tara-fından bilinen, ama militan-ları kimsenin kötülük bek-lemeyeceği tiplerle içlerine sızan biri olmalıydı. Zira medya kavramında ar-tık Müslümanlar da kendine yer edinmiş, kendi istedik-leri ölçülerde programlarla kitesine hizmet sunmaya başlamıştı. Bunun yolu ise yine fesat ve nifak katkılı, yani görünürde "muhafaza-kar", batında ise hile ve de-sise dolu medya program-ları yapmakla mümkündü. Çok değil, bir iki sene evvel toplumun psikolojisini zor-layan, aslında masum ve hayatın içinden bir psikolog gibi görünüp kendi kliniği ile ilgili bir çok sansasyo-nun ortaya çıkmasıyla se-naryolarıyla beraber gün-demden kaybolan Gülseren BUDAYICIOĞLU isimli kadı-nın ön ayak olduğu birçok proje dizi, tüm TV kanallarını bezemişti. Bilinçli kesim-lerden aldığı tepkilerden mi yoksa istedikleri sayıda kitleye ulaşamadığından mı bilinmez, reytingi düşen programlar bir bir sona er-mişti. Şimdi ise, daha etkili ve bize göre şeytanca, şey-tana göre dahice "muhafa-zakar" içerikli dizi program-

ları ile doldu tüm kanallar. Evet hepsini izledim, hepsini takip ediyorum. Düşmanımı(zı) tanımamız, bir savunma mekanizması geliştirmemiz, gerekli tepkiyi koymamız ve programın içeriğindeki sübliminal mesajları görebilmemizin daha iyi bir imkanı maalesef yok.

Dizilerle ilgili kısa tanıtımlara gelinecek olursa;

ÖMER: Babası imam bir gencin kendinden yaşça büyük ve dul bir kadına aşık olmasıyla birlikte, tutucu bir yapıya sahip olan aile yapısından kaynaklı gelişen olaylar silsilesi. Babasının mutaassıp yapısından dolayı abisinin sahip olduğu travmalar, İslami bir yaşam sürmeden önceki renkli ve normal kişiliği, sonrasında yaşantısının İslam ile hiçbir alakası olmayan, alkol komalarına giren kadının bu aileye girdikten sonra imam olan babanın değişimi, vaazlarının artık tamamen hadis ve Kur'an ışığı derecesinde mantıklı içeriğe sahip olması ve en sonunda herkesin mutlu bir yaşama sahip olması.

KIZILCAK ŞERBETİ: Biri muhafazakar, diğeri tamamen laik bir yaşamı benimsemiş iki ailenin çocuklarının (af-
finıza sığınarak) gayri meşru bir ilişki yaşamamasından sonra ailelerin de rızasıyla evlenmeleri, sonrasında muhafazakar ailenin erkek

fertlerinin aldatma, zina, alkol gibi bataklıklara bu-
laşmasını, nihayetinde muhafazakar ailenin "baba" rolünü oynayan kişinin diğer ailedeki kadınlardan biriyle karısını aldatması ve daha midenin bile kaldırmayacağı bir çok olaylar silsilesi.

KIZIL GONCALAR: İlk bölümünden sonra RTÜK tarafından kapatılma cezası verilen ama her ne hikmetse hala çekimleri devam eden, güya bir dini tarikata mensup bir kızın, tarikat içerisinde bir adamı beğenmesi, bunu da kadın hocanın fark edip onu şiddetli bir şekilde darp etmesi ve sonrasında meydana artık her ne geliyorsa.

Bu şekilde okuyunca kimine göre komik, kimine göre iğrenç geliyor değil mi? İnanın her iki durumunda kat be kat fazlası var.

Gelelim aileler üzerinde bıraktıkları izlere, sorulan sorulara, gündem olmalarına ve kafalardaki soru işaretlerine.

Soru: Aslında tüm ailelerde yaşanan gerçek olayları işlemiyorlar mı?

Cevap: Hayır işlemiyorlar. Bunların yaşandığı aileler var tabi ki. Ancak hiç yaşanmayıp, aile fertlerinden birini kötü etkileyebilecek bir çok durum barındırıyor. Hata denen olgunun anlık

olmasının herkes bilincinde. Bu bilinci düşünemeyecek kadar bu proje sahipleri mi kör, yoksa bu hataya düşmeyecek kadar bu hal-
kın fertleri mi bilinçli?

Soru: Falanca dizideki filanca karakter, şu yanlış yapıncı nelere mâl olduğunu görmesin mi kimse?

Cevap: Görmesin ki o hatayı yapıncı karşılaşılabileceği ifşa olma durumuna göre gardını alıp da gizlice yapmanın farklı yollarını aramasın.

Soru: Sen neden izliyorsun peki?

Cevap: Sen, siz veya aile fertlerim neden izlemesin sorusunu cevaplayabilmek için. Müptela değil, gözlemci olabilmek lazım.

Soru: sırası bende, bizde. Tek bir soru: Hiç bu tarz dizi yapan yönetmen veya oyuncu kadrosunun, aksi bir senaryo ile, yani içerisinde alkol, zina, çıplaklık teması olmayan, bilakis bu rollerde olan karakterlerin akl-ı selim bir İslam davetçisinin davetiyle dönüşünü konu alan bir proje yaptığını veya yapacağını düşünebiliyor musunuz?

Cevap: Sizin vicdan ve takdirinize kalmış.

Dua ile.

HALKIN SESİ!

HABİBE AVCI

Ne güzel bir sabaha uyanmışım öyle, kışın havanın geç aydınlanması ve onu yakalayabilmiş olmak her seferinde başarmışlık hissi uyandırırdu içimde. Hazırlıklarımı yapıp otobüse yetişmek için alelacele yola koyuldum. Her zaman olduğu gibi birkaç haber bakıp güne başlayacakken birden gördüklerim karşısında bir iç üşümesi ile donakaldım,

birden güneşin üstüne kara bulutlar çöktü sanki. Gazze'de olanlar... Yutkunuyorum...

Yıllardır Filistin topraklarını işgal eden Siyonist İsrail'in çocuk demeden, yaşlı demeden gerçekleştirdiği zulmünün yeniden canlı şahitleri olmak kalbimde derin ızdıraplara sebep oluyordu. Hem de kolay kolay geçmeyecek. Sonra içimdeki

sızının milletimin ahvalinden mütevellit kanayan bir yaraya dönüştüğünü zamanla acı acı idrak edecektim...

Gün devam ediyordu, içimdeki sıkıntıyı öfkeyi bir şekilde duyurmam gerekiyordu, herkes sosyal medyadan bir şekilde bu vahşete şahit olmuş ufak ufak yankıları duyulmaya başlamıştı. Suratımdan dü-

şen bin parça ile işimi yapmaya çalışırken bir iş arkadaşım ile mevzu bahis oldu. Arap düşmanlığı ile başlayan konuşması Çocuklar Ölmesin, ile bitti! İçimdeki dinmeyen sızı artmaya, kabarmaya başladı. Aynı ülkede yaşadığım aynı medeniyeti, dini, örfü, geleneği paylaştığım bu arkadaşım önce din kardeşliğini sonra da kutsal değerlerimizi en baştan nasıl anlatıp ikna edebilecektim? Hayal kırıklığı ile güne devam ederken bir başka arkadaşla yeniden mevzu açılınca: "Onlarda topraklarını satmasaymış, ben kendime bakarım, herkes kendi mücadelesini versin!" demesin mi! Aman Allah'ım, kulaklarım neler duyuyordu, biz ne zaman böyle bir millet olmuştuk. Yılbaşı yaklaşıyordu insanlar telaş içinde sanki hiçbir şey olmamış gibi alışverişini yapıyor hazırlıklarını tamamlıyordu. AVM'lerde hınca hınç doluydu...

Birden "Ama çocuklar ölmesin" diyen arkadaşım yeniden mevzuyu açınca bir ümitle "Peki ya Kudüs'ümüz ne olacak, Selahattin Eyyubi Hz. ne savaşlar vermişti kutsal davamız için, nasıl öylece teslim edeceğiz!" demiş bulundum heyecanla. Sonra ne mi oldu? büyük bir sessizlik... Anladım ki pek bir bilgisi yoktu, ama olsun bilmemek ayıp değildi öğrenmemek ayıptı ya. Ufak ufak anlatmak için uğraşsam da en son insan savunuculuğunda bıraktı

kendini: "Hiçbir çocuk ölmesin kadınlar ölmesin ben bir tek bunu bilirim, görüntüleri aklım almıyor benim de çocuklarım var." dedi. Kim bilir belki de böyle düşünen ne kadar çok insan vardı, ya da "BANANE" diyen. Milletimi, ülkemi sorguladım, başıma ağrılar, kramplar girdi. Aman YARABBI, aman YARABBI! Birgün bu zulüm bizim de başımıza musallat olursa ne yaparız. Kapitalizme boyun eğmiş kendi üretemeyen, tüketmeyi beceremeyen bencil bir millet mi olduk! Çöplerdeki ekmekleri arayacak günlerimizde gelirse hiç şaşırmam artık, kendimiz ettik kendimiz bulduk!

İçimdeki büyük karamsar-

lıkla düşünürken akşam olmuş evime dönmek için yola koyulmuşken birden art arda Filistin bayrakları ile süslenmiş arabaların korna öttürerek ve sloganlar atarak geçişini gördüm. Uzun süre durup izledim. İçimdeki duygular öyle taşı ki gözlerimden damlalar ırmak gibi süzölmeye başlayınca eşimi arama ihtiyacı hissettim...

Olanları paylaştığımda bana "Onlar bu savaşın kazananları baksana hepsi şehadet şerbetini içip şehit oluyorlar, biz millet olarak zulmün karşısındaki duruşumuzla çok şeyler kaybediyoruz asıl." dedi. Bense düşünerek yoluma devam ettim...

AKIŞKAN GÖZETİM

NİSA DUMAN

Akışkan Gözetim kitabı, David Lyon'un soruları ve Zygmunt Bauman'ın verdiği cevaplardan oluşmaktadır. Modern dünyada var olan olayların değişimi ve hızından dolayı gözetim akışkanlaşmaktadır. Kitabın ana konusu bu gözetimin özgürlük, iktidar, teknoloji ve ahlakla olan ilişkisinin toplumdaki yansımalarıyla ilgilidir. Gözetilenmenin ve gözetlemenin mahiyetinin ne olduğu sorularına da cevap aranmaktadır.

Kitapta ilk olarak ele alınan konu İHA ve sosyal medya hakkındadır.

Her şeyin görüntülenmesi mahremiyetin iki belirleyici özelliği olan

görünmezlik ve bağımsızlığın bitişine işaretler. Sosyal medyanın gücü, izlenme ve görülenin tehdit olaktan ziyade cezbedici bir hale gelmesine sebebiyet vermektedir. Kitapta sosyal medyanın gücüne örnek olarak Arap Baharı örneği verilmektedir. Bu örnek, politik örgütlenmenin ve dayanışmanın sosyal medyadan ne oranda yapıldığıyla ilgilidir. Bauman, sosyal medyanın gücünü bıçağa benzetmektedir. Bıçak hem bir dilim ekmeği kesmektedir hem de bir insanın ölümüne sebebiyet vermektedir.

Bauman'ın yapmış olduğu benzetme oldukça yerindedir. Günümüz internet ortamı

doğru bilginin manipülasyonuna açık konumdadır. Bilginin sansürlenmesi, bilgi dediğimiz şeyin belirli ellerden çıkan tek biçimli bir anlayışa sahip olduğu anlamına gelmektedir. Yani doğru bilgi, internet ortamındaki iktidarının izin verdiği ölçüde bizlere öğretilmekte ve hatta empoze edilmektedir. Bu ise bilgide hakikatin ne olduğu sorusuna verilecek cevabın yine hakim görüşün bilgi anlayışına göre olduğu sonucunu bizlere vermektedir. Bundan dolayı bıçağın öldüren yönünün bilgi sahasında güçlü olduğunu belirtmek gerekmektedir. Yani sosyal medya ya da internet ortamındaki bilgi, bilgi sahasının

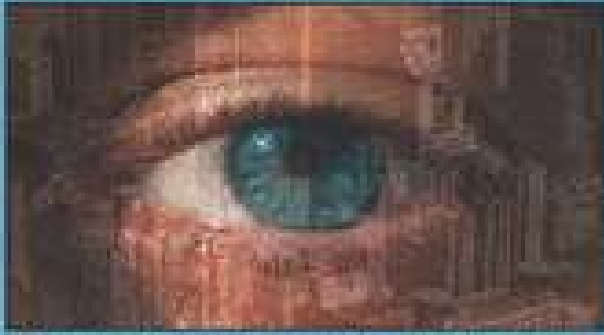
manipülatif yönünden dolayı bizler için oyun, eğlence ve bir takım malumatlardan başka bir şey değildir.

Kitabın ikinci bölümünde panoptikon tasarımından bahsedilmektedir. Bu tasarım herkesin gözetlendiği fakat gözetleyen ki-

şinin kim olduğunun belirsiz olduğu bir mekanizmadır. Bu ise günümüz toplumundaki bizleri temsil etmektedir. Uçağa binerken, alışveriş merkezlerine giderken, biriyile telefonda konuşurken ve mesajlaşırken birtakım cihazlar tarafından takip ediliyoruz. Bu insanın anonim olmasını imkansızlaştıran, mahremiyeti sonlandıran, özgürlüğü yozlaştıran bir durumdur. Bauman, "nasıl ki salyangozlar evlerini sırtlarında taşıyorsa cesur yeni akışkan modern dünyanın çalışanları da kendi panoptikonlarını kendi bedenleri üzerinde büyütmede ve taşımak zorundadır" ifadesini kullanmaktadır.

Akışkan Gözetim

Zygmunt Bauman & David Lyon

İngilizce'den Çeviren: Elçin Tilmaz

FİLİSTİN'E...

ELİF BURCU GÜRLER

Gönlünüzü dağladılar,
İman çıktı göğsünüzden.
Ellerini kanladılar,
Libas düştü ellerinden.

Gözleriniz çetindi,
Celâl zuhûrdu çeşminizden.
Evladınız şehitti,
Bu tebessüm tevekkülünüzden.

İman ile kalb olmuşsun,
Esefin ki Yakub'unkinden.
Murâbıtsın yüreğin hür,
Ribâtın ki vahdetinden.

Dirilişimiz öze dönüştü,
Öyle duyduk İzzeddin'den.
Emperyalizm adüvvümüzdü,
İzzet, özgürlüktü İngiliz'den.

Bir Kassam öldürdüler,
Bin tugay dirilirken.
Söz tohum, ses tohumdu.
Öldük sandı Siyonistler.

Sen ki Yasin sandalyeden;
Korkuldu dilinden, şecaatinden.
Öyle nefret ettin ki zalimden,
Nefretin büyüktü engelinden.

Biz ki kocamış yaşlılarız,
Sen dipdirisin yüreğinden.
Semamızda kuşlar yok,
Ebabil utandı halimizden.

Kandilleri süslemiş bayram,
Bayram ki şehadet; bayram ki kan.
Ne gelebildik ne süsledik,
Ruhumuzda pranga, hicâbımız
havfımızdan.

Kalbimiz ki, hercümerc;
Yönünü çevirememiş kibleye.
Şikayet ediyoruz halimizden,
Sen bizi şikayet ederken.

Bir taş aldık elimize,
Geçerken taş kalplilerden.
Boykotu İzzet bildik,
Nehirden ve denizden...

Minik Reem'i dedesinden,
Durra'yı babasından,
Nice çocuğu nefesinden
Koparanlar kopana dek;
Taş atacağız zalime ki,
Gidene dek;
Dünyamızdan, mabedimizden izzetimizden, beldemizden...
Bir taş ki; dilimizden, elimizden havadan, karadan, denizden,
İnsanlığımızdan, malımızdan, kalbimizden, imkanımızdan,
İmanımızdan en çok nefretimizden, öfkemizden bir taş atacağız...
Bir taş ki, Davud'un Calut'a attığı,
Bir taş ki; el intifada
Bir taş ki, müstemirren
Bir taş ki; hâlimizden ve kâlimizden,
Bir dua ki; fiilimizden ve kavlimizden.

...

Libas: Elbise, (mecazen); karakter

Celal: Kızgınlık, öfke

Zuhûr: Baş gösterme, ortaya çıkma, belirme, görünme, oluşma, türeme

Çeşm: Göz, ayn, dide

Evlad: "Çocuk" anlamındaki veled kelimesinin çoğulu, çocuklar

Kalb olmak: Değişmek, dönüşmek

Esef: Üzüntü, hüzn, acı

Murâbıt: Kalbini Allah'a bağlayan. Düşmanla karşılaşılabilecek yerlerde gözetip nöbet bekleyen.

Ribât: Nöbet yeri

İzzeddin * İzzeddin el-Kassam, Dinin kıymeti, kudret, ulviyeti

Adüvv: Düşman

Emperyalizm: Sömürgecilik

Şecaat: Yiğitlik, cesurluk, korkusuzluk, kalb temizliği

Yasin* Şeyh Ahmed Yasin

Hicâb (duymak): Utanmak, utanç

Havf: Korku

Hercümerc: Allak bullak, altüst, darmadağınık, karmakarışık

Durra* Muhammed Durra

İntifada: Bir özgürlük çılgılığı, bir kıyamdır. Dilimizde "ayaklanma, başkaldırı" anlamlarına gelir.

Müstemirren: Devamlı, yerleşmiş. Aralıksız olarak

Hal ve Kal: Lisan, hâl ve kal olmak üzere ikiye ayrılır. Kal lisani, dil lisani demektir. Hâl lisani ise beden lisani demektir.

Fiili ve Kavli Dua:

Kavli dua bir insanın kabul olacağını ümit ederek dili ve kalbinden dua etmesidir, Fiilî dua ise, sözlü, dil ile istediğimiz şeyler için, o anlamda çaba sarf ederek istediklerimizin olması için çalışmaktır.

ŞİFAYI KAPINCA FARKINA VARIRSIN

LALE UÇAR

Şifayı kapmak aslında ne güzel sözdür. Sağlığını kaybettikten sonra bir ümit ile dersin: 'Şifayı kaptım' diye. Yani yeni bir vücut, yeni farkındalıklar, yeni bir ben demek şifayı kapmak. Mesela hasta olduğunda boğazların ağrır, belki buradan Allah seni şöyle terbiye ediyordur: "Ey kulum! Yemeği sanki biraz fazla kaçıırıyorsun bu konuda kendini terbiye etmelisin." Ayrıca insanın fazla yemek yemesinin yararına değil zararına olduğu araştırmalarla da sabittir. Yahut boğazların ağrıdığı zaman konuşmakta güçlük çekersin ve burada da Rabbin seni boş şeyler konuşmaktan terbiye ediyordur ve sadece gereği kadar konuşmanın yeterli olacağının farkına varmanı sağlıyordur. Ya da vücudun ağır ibadetlerini yapmakta zorlanırsın ve bu da bir farkındalıktır. Buradan çıkaracağımız şey ise şudur: 'Evet, ben artık ibadetlerime daha çok odaklanmalıyım, hastayken çok zorlandım.' 'Rabbim bana hatırlattı: Hastayken zorlanıyorsun, bu yüzden sağlığında ibadetlerine daha çok özen göstermelisin.' Bunun sonucunda insan şifayı kapmış olduğunda ibadetleri için koşturmalı, dünya hayatı için koşturup hasta olmak için değil. Uyku, çoğu kişinin zaafıdır ve çoğu kişi hasta iken uykusundan mahrum kalır. Ama belki de Rabbimiz bizi dünyalık zevkler için değil sağlığımız için vücut ihtiyacı kadar uyuma konusunda, uykusuzluk ile

terbiye ediyordur. Kulakta çınlama ve ağrı oldukça rahatsız eden bir durumdur öyle değil mi? Ama belki de Rabbimiz burada da 'Kulum boş şeyler ile kulaklarını fazla meşgul ediyorsun, benim kelimim ve ilmim ile vaktini güzelleştir, kulaklarına şifa buldur diyerek terbiye ediyordur.' Ayrıca hastalık sırasında kimse ile görüşecek halin olmaz, ya senden başkalarına mikrop geçer ya da dışarıdan sana ekstra mikrop gelebilir ve bu yüzden de kimse ile görüşmezsin. Belki de Rabbin seni o zaman 'Bak şu anda da ben varım ben seninle her zaman varım.' diyerek terbiye ediyordur. Belki de biraz Allah ile tek başına kaldığında kabuğuna çekildiğinde özüne dönersin ve orada her daim sessizlikte de yalnızlıkta da hastalıkta da iyi haldeyken de kötü haldeyken de yanında yalnızca Allah olduğunun farkına varırsın. Tüm bu farkındalıklar

ile güzel gelir o hastalık insana, hayattaki en güzel ilaçmış, şifaymış gibi gelir. Ayriyeten olduğumuz duruma sabretmeliyiz, tıpkı Bakara Suresi, 153. ayette emredildiği gibi: "Ey iman edenler, sabırla ve namazla yardım dileyin. Gerçekten Allah, sabredenlerle beraberdir." Rab; terbiye eden, terbiye edenlerin en güzeldir. İnsan hayatında karşısına çıkan olaylara biraz farklı bir noktadan bakıp orada Allah'ın onu terbiye ettiğinin farkına varsa o durum insana yük değil güzellik olarak gelir. Ne de olsa bakış açısı hayatın açısını değiştirir. İnsan bu bakış açısı ile hayat açısını değiştirerek bir ihtimal şifayı elde eder. Allah Şafi ismi ile şifa verip Rab ismi ile terbiye ettiği kullarından olmayı ve bunun farkında olmayı bizlere nasip etsin. Bana da bu noktada sizlere şifa kapabileceğiniz bir kapı aralamış olmayı nasip etsin.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ
وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

Bakara suresi 153.ayet

Ey iman edenler, sabırla ve namazla yardım dileyin. Gerçekten Allah sabredenlerle beraberdir.

Kendi Refahımız için Gazze'nin Refah'ına soykırıma göz mü yumacağız?

Çocuklarımın şehadetinden dolayı Allah'a şükrediyorum! Çocuklarım
Kudüs'ün ve Mescid-i Aksa'nın kurtuluşu uğruna canlarını feda ettiler!

Hamas Lideri İsmail Haniye

